

Leder, 19. december 2015: Lyndon LaRouche: En ny politik for USA, Nu!

Og det eneste, der er at gøre, er at gennemføre Franklin Roosevelts politik; man må sige: »Vedtag Franklin Roosevelts politik nu, imod Wall Street.« Det er den eneste måde, hvorpå problemet kan løses. I modsat fald står vi med noget, der vil accelerere, og der er intet, man kan gøre for at stoppe det. Det, man må gøre, er at fremstille den kendsgerning, at der ikke er nogen løsning, med mindre Wall Street omgående lukkes ned. Det er faktisk, hvad Franklin Roosevelt gjorde. Han lukkede Wall Street ned, hvilket gjorde en ende på den inflation, der var i gang på det tidspunkt, før valget. Og den eneste måde at gøre det på er ved at lukke det ned!

Med andre ord, så er det uden for diskussion, man må lukke det ned. Og man må ganske enkelt annullere alle såkaldte aktiver ('værdipapirer'), der ikke er skikket til denne rolle. Man siger simpelt hen: »I får ingen penge overhovedet. I får ingen som helst compensation. I er ekskluderet; I eksisterer ikke mere.«

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 17. december 2015:

Et finanskrak større end 2008 er allerede i gang

Med formand Tom Gillesberg

Leder, 17. december 2015:

USA:

**Finanskrakket accelererer;
Franklin Roosevelt
ville have lukket Wall
Street, i en fart!**

»Gode nyheder! Wall Street er færdig. Lad os nu genopbygge landet.«

Sådan lyder det fra LaRouchePAC-møder på Manhattan og i store byer over hele USA, med denne erklæring: **»Finanskrakket er i gang: Kun en revolution i politikken kan afvende katastrofen«.**

Det såkaldte »junktgældskollaps« i det amerikanske finanssystem bringer budskabet om et generelt finanskrak, der kan komme over os ved månedens slutning.

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche udstedte erklæringen om en national mobilisering, fordi han havde advaret om dette krak – der er meget mere end et »junktbondkollaps« – og krævede, at præsident Franklin Roosevelts politik omgående

blev implementeret for at standse det.

Larouche sagde i går, at det eneste, der er sikkert omkring dette krak, er, at det »accelererer i en accelererende rate, og er ude af kontrol; den kontrolfaktor, der kan standse det, er at gennemføre præsident Franklin Roosevelts politik imod Wall Street og for national, økonomisk genrejsning«.

FDR indtog sit embede og standsede bogstavelig talt et krak, med en 'banklukkeferie' og Glass/Steagall-loven for at lukke Wall Streets spekulation ned; dernæst udstedte han statslig kredit til produktiv beskæftigelse og fornyet produktivitet.

Som LaRouche understregede, så er dette krak allerede dødbringende. I Italien, hvor fire banker netop er gået bankerot, blev bankkundernes opsparing eksproprieret af storbankernes »bail-in«-politik, og mindst én bankkunde har begået selvmord. I Canada, hvor »energisektorens junkbond-krak« hidtil har været mere intensivt end i USA, er der massearbejdsløshed og selvmordsbølger blandt produktive arbejdere i Alberta og Saskatchewan på den anden side af grænsen – en advarsel til USA.

Wall Street, og City of Londons spekulative finansverden, må lukkes ned. Hvis vi giver dette krak lov til yderligere at accelerere, vil folk dø. Som LaRouche sagde, man må beskytte folk fra at dø – ikke flere selvmord!

Det eneste alternativ til accelererende kaos er atter at sætte FDR's politik i arbejde. Begynd med Glass-Steagall, for at gøre en ende på Wall Street. LaRouche advarer: Dette skal gøres omgående!

At genindføre Glass-Steagall vil lukke Wall Streets spekulation ned på en reguleret måde, hvis det sker med det samme. Dernæst kan en Nationalbank, i traditionen efter Alexander Hamilton, tage sig af statslig kredit, likviditet, rentesatser, alle de økonomiske faktorer, som Federal Reserve har rodet grundigt rundt med. Politikken er produktiv kredit,

beskæftigelse og produktivitet pr. person.

Men Obama? Han har fremkaldt dette kollaps ved at blokere for genindførelsen af Glass-Steagall og ved at gennemføre »britisk politik«: en politik for en anti-teknologisk, anti-industriel »klimaforandring«.

Som det så ofte blev sagt om Herbert Hoover, så er Obama et dumt sv... Han må fjernes fra embedet som en væsentlig del af løsningen på denne økonomiske og finansielle krise.

**Leder, 16. december 2015:
Wall Streets kollaps er
uafvendeligt –
Kun Franklin Roosevelts
politik, med
Glass-Steagall og statslig
kredit til
realøkonomisk investering,
kan forhindre**

et kollaps ned i Helvede

En fjerde New York-hedgefond lukkede i dag for udtræk, som følge af, at hele junk- og højrente-obligationsmarkedet er i færd med at nedsmelte. I takt med, at de raketstore spekulative lån i olie, gas og mineraler løber ind i kollapsende priser under en sløv økonomi, er flere »markedseksperter« (gribbeinvestorer) såsom Wilbur Ross og Carl Icahn kommet med erklæringer, hvor de siger, at de ser en trussel om, at kollapset i junkkredit kan sprede sig til det langt større kreditmarked for kreditvurderings-selskaber – hvilket muligvis kunne få hele det vestlige finanssystem til at krakke.

Under alle omstændigheder står systemet ikke til at redde. Lyndon LaRouche sagde i dag, at alle pengene på Wall Street er nominelle, spekulative værdipapirer, der ikke er en rød øre værd og må afskrives på samme måde, som Franklin Roosevelt gjorde det, da han tiltrådte sit embede i 1933. FDR kunne dernæst sætte folk i arbejde og atter give en befolkning, der nær var blevet drevet ud i døden, sin værdighed tilbage. Men situationen i dag er langt værre. LaRouche påpegede de tusinder, måske millioner, af midaldrende, aktive mennesker, der er drevet ud af arbejdsstyrken, og som kommer ud i stofmisbrug, hvilket er, hvad der ligger bag den seneste tids voldsomme stigning i selvmord. Han påpegede den italienske borger, hvis livsopsparing blev stjålet under en bank »bail-in« (dvs. ekspropriering af kundernes indeståender) i sidste uge – »et signal om, at gribbene er gået for vidt«.

Obama står i vejen for den eneste løsning på katastrofen, som er en gennemførelse af Glass-Steagall og en lukning af »for store til at lade gå ned«-bankerne og den efterfølgende opbygning af et nyt system. Det, der mangler, er lederskab – der kan fjerne Obama, gennemføre Glass-Steagall og skabe en genrejsning af USA's og verdens økonomi gennem store infrastrukturprojekter sammen med BRIKS og Kinas programmer

under den Nye Silkevej. »Det kræver ikke et stort antal mennesker«, sagde LaRouche i dag, »men et antal store mennesker«.

Hvis den rablende fascist Donald Trump og Obama-marionetten Hillary Clinton blev fjernet som kandidater, så kunne de anstændige kandidater og andre fra både det demokratiske og republikanske parti komme sammen for at udføre jobbet, nu, før finanssystemet imploderer, og før Obama kan begynde sin krig med Rusland og Kina.

I dag meddelte (udenrigsminister) John Kerry, efter et møde med Sergei Lavrov og Vladimir Putin i Moskva, at USA ikke længere stillede krav om, at Assad skulle afsættes, før en koalition imod terroristerne kan lanceres og en overgangsproces til en ny regering initieres i Syrien. Som Putin gentagne gange har sagt, så er det kun det syriske folk, der kan beslutte, hvem, der skal regere Syrien, på trods af Obamas kriminelle regimeskift-galskab. John Kerry har nu brudt med denne Obama-politik – men, så længe, Obama forbliver ved magten, så længe eskalerer faren for krig ganske enkelt, alt imens finanssystemets krak kommer stadig nærmere – måske i de næste par dage.

**Flyveblad, 15. december 2015:
Finanskrakket er i gang –
Kun en revolution i den
transatlantiske**

politik kan afvende katastrofen

Hele det transatlantiske, London/Wall Street finanssystem befinder sig på randen af det totale kollaps. Det kunne ske hver time, hver dag, det skal være. De kritiske tegn er allerede synlige for enhver, der ikke med overlæg gør sig blind. Fire italienske banker er gået fallit i den forgangne uge, med den Europæiske Unions påtvungne bail-in plyndring af indskydernes midler til følge. Puerto Rico har allerede meddelt, at landet sandsynligvis vil gå i betalingsstandsning den 1. januar over en forfalden gæld på 1 milliard dollar, toppen af en gældsboble til i alt 72 mia. dollar; og gribbefondene er helt eksponeret. Flere hedgefonde, der er eksponeret over for Puerto Ricos gæld og den bankerot, der har fundet sted i sektoren for skiferolie og -gas, er allerede bukket under. Dette er blot et forvarsel om det transatlantiske systems umiddelbart forestående, totale sammenbrud.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 14.
december 2015:**

Vil finanssystemet overleve en mulig rentestigning

Med formand Tom Gillesberg

https://soundcloud.com/si_dk/vil-finanssystemet-overleve-en-mulig-rentestigning-og-et-kollaps-af-gaeldsboblen-denne-uge

**LaRouchePAC Fredags-webcast
11. december 2015:**

LaRouche: Vi må gå tilbage til Franklin Roosevelts intention

med sin reform, ved at lukke Wall Street ned i USA, Europa osv., og opbygge et nyt, økonomisk system.

LaRouche: Dvs., at der fra begyndelsen af det 20. århundrede og frem til i dag har været en fortsat degeneration mht. de økonomiske tendenser over længere tid i USA og Europa. Vi må derfor lukke alt dette ned, ikke alene Wall Street i USA, men i Canada, Storbritannien og mange dele af Europa: Luk det ned! Og gå tilbage til Franklin Roosevelts intention med sin reform, ved at lukke Wall Street ned og opbygge et nyt,

økonomisk system.

Engelsk udskrift.

TRANSCRIPT

MATTHEW OGDEN: Good evening, it's December 11, 2015. My name is Matthew Ogden and you're watching our weekly Friday night broadcast here from larouchepac.com. Tonight I'm joined in the studio by Jeffrey Steinberg from Executive Intelligence Review and by Jason Ross from the LaRouche PAC scientific team, and the three of us did have a chance to have a sit-down conversation with both Mr. and Mrs. Helga LaRouche earlier today.

Now, that discussion was largely a development on a very important policy statement that Mr. LaRouche made last night, and for those of you who had the opportunity to participate in the Fireside Chat discussion last night, you had a chance to hear Mr. LaRouche's remarks live. But what I would like to do during this initial stage of the broadcast here tonight, is to go through in fairly substantial detail what Mr. LaRouche's remarks were last night, as sort of a statement of policy right up front here, to begin tonight's broadcast: In order to put these remarks on the record, and to underscore what Mr. LaRouche's marching orders are for the present moment.

Now Mr. LaRouche said that we are clearly seeing a current tendency of a handful of decent senior people in both the Republican Party and in the Democratic Party, who are beginning to distinguish themselves as potential sources of qualified leadership, and these are persons who could, under the correct leadership, be brought together into a sort of unified organization to create a functional government in this nation. On the Republican side, you see the huge backlash against the outrageous and frankly fascist statements that were made earlier this week by Donald Trump, and as Mr. LaRouche said last night, disliking Trump is curiously a virtue among Republicans. And he emphasized that Trump is very

dangerous, and absolutely must be dumped.

And then on the Democratic side, you have those who are now increasingly allying themselves openly against what both Obama and Hillary represent. So Mr. LaRouche said that if we can take these elements from both of the political parties, and, granted, these are persons who might not agree with each other on everything, but if we can find common ground when it comes to at least the core fundamental principles which are required to save this nation, and if we can unite those elements around these core fundamental principles, then we can create a team which will be qualified to confront the urgent crisis that is now facing the United States.

And let me just read a little bit of what Mr. LaRouche said in his own words, to underscore this:

“That is urgent. That is not a choice, that is an urgent command. Because we’re on the edge, of possibly going into a horrible situation. It’s building up fast and we’ve got to take charge. The people of the United States have to take charge on the basis, of the right people from the Democratic side and the right people, from the Republican side. *That is what we must stick to, right now.*”

Now this doesn’t mean,” Mr. LaRouche said, that you’re going to have a perfect organization. “It *does* mean that we can bring together these two major elements of our nation. *But*, that is still not good enough. On top of this, we’ve got to shut down Wall Street. We’ve got to shut it down right away. You can’t leave it. You’ve got to get rid of it. Get rid of Wall Street, period. Because everything you do to try to defend any part of Wall Street, means that you’re killing Americans. And I’m sure you don’t want to do that.

“Now, among Republicans and Democrats who are sane, and human, unlike the other type, the different type, this will work.”

Then, Mr. LaRouche continued: “What we have to do, is make a

fundamental change, from everything that most people in this nation have learned. That is, beginning with the 20th Century policy, and up to the present time, there has been a continuous degeneration, in terms of long-term trends of the United States and European economy. Therefore, we must *shut down* everything that is like, not only the Wall Street system in the United States, but in Canada, in Britain, and in many parts of Europe: Shut it down! And go back to what Franklin Roosevelt had intended, for his reform, by closing down Wall Street and building up a new system of economy.

“But no more of any of this thing. No deals! No deals for Donald Trump. No deals for Hillary Clinton. No deals for any people of those categories.”

We’re going to get two teams together, Mr. LaRouche said. The Democrats and Republicans and some other people who are fit to serve, and we’re going to get what Franklin Roosevelt aimed to do, when he did it in the 1930s. That’s our policy. There’s a certain element of shambles in this whole thing when we do it, I mean, decent Republicans and decent Democrats don’t always agree; they don’t even have the same agenda. But we have to take that part of the policy, build the organization around that, get some degree of unity among those two elements I’ve indicated, and do the best we can to build up from there.

Now later in the discussion on the Fireside chat last night, Mr. LaRouche responded to a question and he emphasized that what he laid out in the initial phase of that discussion, is something that absolutely can be done. He said, because there are people in our nation who are senior, and very important people in terms of their political and economic functions in the United States – and Mr. LaRouche mentioned that he’s in both direct and indirect dialogue with persons of that caliber. And Mr. LaRouche said that what he’s observed over the recent period, is that there’s been a phenomenon of a sort of division among this group of people, because they haven’t been able to figure out the formula for unity, unity among

those people who are prepared to make a reasonable agreement in order to save the United States as a viable organization, but he said that what *his* obligation is, is to concentrate on what that element, what that recipe for unity is.

And this is how he said it has to be done:

“Once we decide, that a significant number, among the Republican members of the organization, and the Democratic Party part, minus Wall Street and minus what Hillary’s trying to do, and under those conditions, you will find that we have a possibility of a very sudden turnabout, where doubtful people are no longer going to be doubtful. Because if we can bring together that kind of unity, around those kinds of considerations, *we are able to pull the United States population together* around this issue.

“A lot of people will still disagree, but we have a hard core, of both Republicans and Democrats and the thinking that goes with that, and that is the best thing we can possibly do *at this time*. It’s from that point of view, if we start that, then a lot of other development can be obtained.”

So, at the conclusion of last night’s discussion, what Mr. LaRouche said was the following:

“The time has come, to take Democrats and Republicans who fit the sanity test, and get them into motion. Because if we can get an agreement within a significant part of the totality of our own Presidency, and spill that same spirit, into other countries which we deal with, I think we can make a good headway quickly, and it’s one which is very much needed...”

“Therefore, instead of worrying about blaming people who are making mistakes – without question, making terrible mistakes – you’ve got to take the people, who as a group, will build a force which will spread its influence throughout other parts of the United States.

“Because if you just sit and say, ‘We’ve got a terrible situation out there, it ain’t going to work. It’s not working.’ You’re just asking for the worst kind of effect. You have to get in there, form organization, focus on your issues, and get people together on those issues. Without that, everything you will say will become a waste of time! And we don’t want that.

“We want our citizens, to recognize that what I’m talking about, as *some* Republicans, a significant number of Republicans, and that’s a late reform; and some other members of the House, are thinking a little more seriously now.

“What you’ve got to do is focus on encouraging, *those forces*, to become unified forces, with a unified conception of what has to be done! Without that we’re dead. So just complaining and denouncing people will not work. It just makes things worse. You’ve got to get people on the issues that *mean* something to them! Real issues!

“I need to get Republicans, who are decent, but who are not necessarily very accurate right now; we’ve got to bring them into the fold. We’ve got to do the same thing in other parts of the nation. We’ve got to bring the people *together*. We’re not going to get them all there at once, in one big swoop. But we can organize very rapidly; there are intelligent people, members of the Congress many of them; members of the House of Representatives; other kinds of people like that; and we have a force.

“Our job now is to bring those willing people, who are willing to do that, and bring them together and enlarge the growth of their movement.”

So, that was Mr. LaRouche’s very clear statement of policy last night, and I wanted to go through it in detail, because it’s very important that it go on record, and that it be underscored in terms of what Mr. LaRouche’s outlook is at the

current time.

Now, earlier today, as I mentioned, when we had a chance to meet with both Lyndon and Helga LaRouche, the discussion developed from there, based off of what Mr. LaRouche had to say last night. And the discussion developed in the context of the following question which I'm about to read, and which I'm going to ask Jeff to elaborate a little bit of what Mr. LaRouche's answer was. This our institutional question for the week, and it reads as follows:

"Mr. LaRouche, the European Union's Executive on Thursday stepped up pressure on the Bloc's governments to enforce migration rules, launching a legal case against Hungary's stringent asylum law, and advancing steps against Italy, Greece, and others for failing to implement EU legislation. In your view, how should the European Union manage the refugee crisis, emanating from multiple conflicts in countries such as Syria, Libya, Iraq, and Afghanistan?"

So, I'll ask Jeff to come to the podium at this point.

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Matt. The response by Mr. LaRouche was very immediate, very rapid, and very clear. He said, the problem emanates from the European Union itself, and the only viable solution for Europe is to break up the European Union itself. It's become a factor chaos in all of Europe, and the basic policies of the European Union are creating the conditions for effectively the sealing-off of the borders of the entire European territory from desperate people, fleeing the wars in places like Iraq, Syria, Libya, Afghanistan, which have been creations of the policies coming from the United States and from Europe over the course of the last 15 years – really, the problems go back even earlier. In effect, the Afghan operation began in 1979, when Jimmy Carter was still President of the United States, and Zbigniew Brzezinski was the National Security Adviser, taking his cue from a high-level British intelligence figure named Dr. Bernard Lewis.

That was the beginning of the promotion of the terrorist apparatus, that at the time was known as the Afghan mujahideen. They were called freedom fighters. A number of years later, they were known as al-Qaeda, and more recently, they've morphed into other even more virulent forms, such as the Islamic State.

So, the policies that have come out of the trans-Atlantic region, including policies emanating from the European Union, have been catastrophic, and they've brought the entire trans-Atlantic system to a point of absolute breakdown.

Now, at the same time that we've seen this policy of building a wall around the European region, and of creating the conditions for widespread deaths of desperate refugees trying to get into Europe, to escape the ravages of the war in Libya, for example, which came about because Britain, France, and the United States, Cameron, Sarkozy, and Obama – with a very strong endorsement from Hillary Clinton, unfortunately – overthrew and assassinated Libyan leader Qaddafi, and opened the floodgates for a jihadist stronghold on the Mediterranean shores of the Maghreb region of Africa.

Weapons flowed out of that area, into Syria, fueling the rise of the Islamic State. So Europe, particularly Britain and France, with the full complicity of the Obama Administration in the United States, created that refugee crisis in Northern Africa. Similarly, the United States and Britain created the catastrophes in Afghanistan and in Iraq, and it's been the regime change policy of Washington and London to overthrow the Assad government in Syria, that's led to the rise of the Islamic State, and created yet another major refugee flow into Europe.

So the European Union's policy of shutting out those desperate people, is basically a condemnation of those people to mass death.

Now, internally within Europe itself, over the past week, we've seen four major banks in Italy go bankrupt, and under the policies adopted by the European Union and the European Central Bank, those banks have looted their depositors' funding in a massive bail-in operation, which has meant the impoverishment of scores of citizens, hundreds, thousands of citizens of Italy, who thought their money was protected under the guideline rules of the European Union, only to find that the Cyprus model of bail-in has looted their accounts. There's now an ongoing criminal investigation in Italy, because one of the depositors who had his entire life savings looted, committed suicide, and there's an appropriate investigation now underway, as to the fact that the policies of the European Union, the European Commission, and the ECB, acted upon by the leading management of those banks, was a direct cause for a death.

So, you're talking about a capital offense having been carried out.

This is the legacy of the European Union. And what Mr. LaRouche said, is that the theft of funds in Italy, along with the sealing-off of the European borders, is a worse form of fascism than we've seen since the end of World War II. And the same exact trend is in existence in the United States, under the top-down direction of Wall Street. He said, when you take people's lives away, this is an act of mass murder, and this is an act of a policy of outright fascism. Wall Street, London fascism.

We've seen similar things going on in Greece. And therefore, the starting point for any kind of solution, for Europe in particular, is that you've got to destroy the European Union. Whatever benefit some people may have argued in the past, may have been associated with the EU, are now vastly overshadowed by the damage and negative factors. Bail-in as a policy is unforgivable. We already have bail-in in Europe. We already have bail-in in the United States – it's yet to be acted upon,

but it's there, imbedded in Dodd-Frank, in Article 2 of the Dodd-Frank Act. Anyone involved in these policies deserves to be immediately pushed into jail, immediately. These are mass kill policies. These same mass kill policies are playing out in Paris at the COP-21 forum, and an outright mass genocidalist, Hans Joachim Schellnhüber, one of the leading advisors to the Pope on this issue of global warming, is calling for the Pope to step in and make a "religious intervention" to salvage the COP-21 conference, because leading nations in the developing sector are saying, "This is flat out a policy of genocide; we will not go along with it." Malaysia, India, in particular, have taken the lead on this issue.

Now, the policies that we're discussing, in the case of the European Union, are being carried out with the same ferocity here in the United States. And what we're seeing, in terms of the reaction against the [Dec. 2 mass killing] incident that took place in San Bernardino, California, the overall blanket condemnation of Islam, the stoking up of this hatred, on the part of Donald Trump, among others, is a further indication of the degeneration of the entire political situation.

Now, as Matt said earlier, quoting Mr. LaRouche from his Fireside Chat on Thursday night, there are clearly people of good will in both political parties, who've got to, basically, forge a non-partisan political alliance. We've got to clean out the garbage, and we've got to create the condition where the Presidential election in 2016 represents a return to core principles upon which this nation was founded. Many people are familiar with the first President of the United States, George Washington's Farewell Address, from the standpoint of his warnings against foreign entanglements. But, in that same Farewell Address, George Washington warned against the tyranny of political parties, the tyranny of factionalism and sectionalism, and those warnings ring more true today, than perhaps at any point in recent memory.

Now, you've got some serious members of Congress, both the House and the Senate, and it's not surprising that the areas where there is already common collaboration, are areas that are the most relevant to the issues that Mr. LaRouche put on the table, namely, wiping out Wall Street, and wiping out the power of the British Empire system, which still dominates the trans-Atlantic region. You've got a large and growing numbers of members of both the House and the Senate, who are supporting the idea of the reinstatement of Glass-Steagall, which would be an efficient means of bankrupting Wall Street, in one fell swoop.

Many of those same members of Congress, both Democrats and Republicans, are also demanding the release of the 28 pages from the original 2002 Joint Congressional Inquiry into the 9/11 attacks, the September 11, 2011 attacks on the Pentagon and the World Trade Center. Remember, that those 28 pages catalog the role of the Saudi royal family, the role of Saudi intelligence, the role of the Saudi Ambassador at that time to the United States, Prince Bandar bin-Sultan, in financing the hijackers who carried out the greatest terrorist atrocity on U.S. soil in recorded history.

So, there are movements that strike at the heart of the problems that are facing this nation and are facing the world – that combination of people, many of them in Congress, others in the military and intelligence domain, former leading military figures, like [ret. Lieut.-]Gen. Michael Flynn, who we've talked about repeatedly in recent weeks on this broadcast. Michael Flynn was in Moscow this week, speaking at the 10th Anniversary Conference of RT, along with a number of other prominent American critics of the Anglo-American policy.

And Gen. Flynn correctly emphasized that to destroy ISIS, to defeat the Islamic State decisively, there must be cooperation between the United States and Russia. Others, leading retired military and intelligence figures, have come out publicly and said there must be a joint, unified, military command,

conducted by the United States and Russia. Russia is an invited power that's been asked in to Syria to help the Syrian government to fight the Islamic State. The United States has been, similarly, invited into Iraq, to do the same thing, until our invitation runs out. If there were a joint effort, the United States launching a pincer attack from the Iraq side, Russia launching a pincer attack with Syrian military forces from the Syrian side, you could crush the Islamic State. You could decisively defeat it.

So, there are people who are thinking strategically. We've got to take all of those elements, and create the kind of team that can coalesce around a viable American Presidency. And that both can and must happen, in the immediate period ahead. Trump, Hillary Clinton – these are not viable figures. They've demonstrated that repeatedly in the recent period. President Obama is not a viable figure. I had meetings, just in the past week, where a number of leading figures were expressing grave concern that the United States will not survive, if Obama remains in office for the next 13 months. There are people now who are openly discussing the idea of invoking the 25th Amendment. We talked about this last week.

Many people were shocked to see President Obama's psychological meltdown on three recent occasions: first, you had the joint press conference with French President [François] Holland, following the Paris attacks of November 13th, where Holland was clearly in a frame of mind of marshalling for war, and President Obama was disassociated, disconnected, and thoroughly emotionally blocked, on the greatest challenge facing the trans-Atlantic region, in memory. Then in Paris, at the CO-P21 conference, where the [series of coordinated terrorist attacks] that took place on Nov. 13th in Paris, were trumping the issues that were nominally on the table, around "global warming." Obama's [Nov. 16th] press conference in Paris was shocking, in terms of the level of disassociation from reality. And so people became

openly alarmed. And then, again, last Sunday evening, when the President dragged a podium and a teleprompter into the Oval Office, to deliver what was supposed to be a rallying cry for a war against the Islamic State, after the attacks in San Bernardino. And, once again, it was a disconnected, disassociated, policy statement that had nothing in it of any content.

People are talking about the need for the 25th Amendment. It's been out in the media. Behind the scenes in Congress, it's being discussed intensively, to the point that President Obama dispatched [Senior Advisor to the President] Valerie Jarret to Capitol Hill this week, to basically tell Democrats that the Republicans are getting ready for impeachment, and that the Democrats better be prepared to rally behind Obama. This is absolute nonsense, but indicates a further level of paranoia, emanating from the inner circle at the White House.

So, this Presidency has to be ended, using Constitutional means. And, frankly, at this point, the 25th Amendment is far more viable as a means to do it. Either members of Cabinet, or leaders of the Congress, can take action to convene a review, and immediately suspend the Obama Presidency, and move on from there. This is both necessary and vital for avoiding the kind of war danger which continues to emanate from this White House; even as military figures like General Flynn, like former Defense Secretary Bill Perry, echo warnings that we are closer to a thermonuclear war of annihilation than we were even at the height of the Cold War.

So these are real issues. You can't tolerate the continuation of this existing system; whether it's in the European Union case or it's in the case of the Obama Presidency. We need the kind of change that is only going to come about from this sort of rallying of a nonpartisan grouping of leading figures who don't think of themselves any longer as Democrats or Republicans; but as responsible leaders of a republic facing its gravest crisis in recent history. If we can do that, if

we can marshal those forces, with the proper mobilization of you, the citizens of this country, we can get through this crisis and turn things around. But anything short of that, leaves us dangerously on the edge of destruction.

OGDEN: Thank you Jeff. What I read from Mr. LaRouche earlier was sort of a thesis along which lines we were going to follow through on the course of the remainder of this broadcast. And I want to call your attention to one short part of those remarks that I did read, but I want to underscore as sort of an introduction to the next segment of what you're about to see. One thing that Mr. LaRouche said last night is the following: "What we have to do is make a fundamental change from everything that most people in this nation have learned. That is, beginning with the 20th Century policy and up to the present time, there has been a continuous degeneration in terms of long-term trends of economy and culture."

Now, last week, at the concluding of the webcast, as an introduction to Benjamin Deniston's segment, I referenced another very important statement that Mr. LaRouche delivered at the conclusion of his previous Fireside Chat; the one of last Thursday, on the topic of how history actually works in terms of mankind's obligation to willfully generate his own future. In order to set up what Jason Ross is going to present to us in the remainder of this broadcast tonight, I would actually like to read that statement in full; what Mr. LaRouche had to say on this subject last week. What Mr. LaRouche said was the following:

"There is no such thing as an evolutionary process of development of human culture. There are effects which occur at certain times, but then suddenly, the whole culture collapses; vanishes. Then, somebody else arrives and stimulates something new, and gives mankind another chance at progress. And our job is to understand this question of progress; and progress is not an evolutionary process. It's always a revolutionary process; it is never evolutionary. And

everybody who is sitting around waiting for a revolutionary process is just kidding themselves. A revolution of that type has to be an act of genius, which comes as if from nowhere; but that's the way mankind succeeds. And I'm looking for people who will do that kind of work, and become the geniuses who cause the future to be reborn again."

So, let me ask Jason to speak on that subject.

JASON ROSS: All right; thanks. One key figure who LaRouche has pointed to for understanding this notion of breaks, of jumps, of revolutions in human self-conception and in the history of our species, is Filippo Brunelleschi. Who, along with Cusa and Kepler, was one of the three real founders of modern science. I'm going to read another quote from LaRouche; this is from the show this Monday. LaRouche had said, "Most of human history is breaks; breaks in human history, and evil periods and broken periods came into existence in the history. And so then, what Brunelleschi did was, he brought in a concept of science which is unique in terms of what is known today. Most people who were educated in this have no comprehension whatsoever of what Brunelleschi did. It's all available there for people if they were to study it enough; and it was brilliant, it was absolutely unique. And so, I would say, the problem is that in our location itself, and in other locations, the lack of understanding of the work of Brunelleschi is the reason for the source of stupidity shown by even many of our own members on this. And therefore, it's extremely important that we realize that we are facing a great challenge threatening us. And the Obama administration is an example of the great danger to the existence of the human species. And this kind of thing, which is expressed by the work of Brunelleschi, is actually the solution; the key to the solution to understand actually how things were intended to work." What I'd like to do tonight is help give some background to the point that Mr. LaRouche is making by going through some of what Brunelleschi did in his life, and then

come to some conclusions from that about intent and about shaping history today.

So, Brunelleschi himself – he lived from 1377 to 1446 – what he's most known for is the construction of this magnificent dome [Fig. 1]. What you see here is the dome of the Cathedral of Santa Maria del Fiori in Florence. You can just see from this picture, this is far larger; it dominates the entire city. It's an incredible accomplishment. And you might be able to make out, standing on top of the red dome at the base of the white lantern as it's called which tops it, there are people there, standing at a railing which may not even be visible as more than a pixel to you. It gives some sense of how tall this structure is. At the top of that gold ball on the top, which Da Vinci helped create, it rises higher than the US Capitol. This is an enormous building; and it was built over the period of the 1300s and 1400s.

So, to give a little bit of background about the other things that Brunelleschi did as a very frankly, universal genius, I want to step through some other things in his life. These aren't in chronological order, but I want to give a sense of what he did, to then come back to the dome. Among his accomplishments was the purported first construction of a spring-based watch, so you could actually have a clock that was based on springs, as opposed to weights, as they were made at the time. I'm not really entirely certain that that was done. He did work on perspective; he had created a sort of a "trick" painting that incorporated a mirror; so that if you stood in the right place, you would have an effect where the mirror would become part of the painting. To show his work in sculpting – if we see the next image – he was officially apprenticed as a goldsmith, which is the same occupation that Donatello, his friend the great sculptor, took up. Verrocchio, who was Da Vinci's mentor, Da Vinci himself; these were goldsmiths. Here you see one of his first projects, which was on the right [Fig. 2] a panel he submitted for a

competition to design a set of doors for the Baptistry in Florence there. He didn't win; this was one of his first tries at getting a commission, but this is from him early in life. You get a sense of what kind of skill he had.

The next image [Fig. 3], we see a painting in Santa Maria Novella in Florence by a colleague of Brunelleschi's; this is by Masaccio, and it's painting of the Trinity. You may not notice, but there's a dove there as the Holy Spirit in between the Father in the back and Christ in the front. This is the first painting that really used perspective, so that on the flat wall of the church, you had a space that was created there; where the boundary, the type of the medium was broken. And something flat turned into something solid. Leon Battista Alberti, later the writer of a very famous book on painting, credited Brunelleschi with the invention of perspective. And this is the work of one of his colleagues.

We see in the next image [Fig. 4], on the left we see an image of a crucifix, Christ on the cross that was made by Donatello. Brunelleschi saw it, and he said that he didn't really think Donatello had done a good enough job; he thought that Christ looked a little too "meaty" – that wasn't the word he used. But Donatello said all right; well, you take a shot at it, knowing that this wasn't exactly Brunelleschi's foremost skill as a sculptor. But Brunelleschi created the image you see on the right [Fig. 5], and in Donatello's eyes, it was superior.

The next image, we see a building that he had designed [Fig. 6]; this is a very nice looking building. It's got what's called a loggia on the front; a sort of porch, the sort of thing you would see on the front of the house of a wealthy Roman from the height of the Roman Empire, or in Venice. This is a building for orphans, this is the *Ospedale degli Innocenti*; and da Vinci brought that humanist approach to the beauty of the individual in constructing this building for orphans, where a decision could have been made to do this on

the cheap. Let's throw up something that looks like it might have come out of East Germany in more recent times; but no, this is what he created.

The next image [Fig. 7], we see the interior of a church, Santo Spirito, which was designed by Brunelleschi; and although it's difficult to get a sense of space when you see still images, these are buildings which give you a sense of goodness and beauty walking through them. They're beautiful buildings. One more beautiful building we see here in the next image [Fig. 8], is the exterior – unfortunately this is the outside of the Pazzi Chapel that LaRouche has made frequent reference to. Inside the chapel, which was designed by Brunelleschi, there is a really astonishing quality of sound; reverberation, echo, but not simply echo. As LaRouche has put it, if you sing to it, it sings back to you. And I'd like to read some words from the Italian soprano Antonella Banaudi, who spoke about this chapel in a conference of the Schiller Institute in Berlin in 2012. Banaudi said, "I recently went to the Pazzi Chapel in Florence; the Florence of Brunelleschi and Ficino. In its naked proportion and simplicity, in the balance of light and colors, it gave a beautiful resonance to the sound of my voice. A demonstration that it is the proportion, the idea translated into construction, that resonates inside of us. The emotion I felt in hearing a response from the stone that almost supported me in singing; as if the stone were alive and expressing itself through cosmic vibration, made me feel part of a whole that unites stone and man in a harmony that is the reason for the existence for everything. It is the same harmony that we seek and experience when singing together, playing together, participating in a sort of rite or celebration that is beyond religion and is profoundly moral and human." Pretty good endorsement for a singing space.

So now, let's come back to the dome; I'd like to talk about its background and creation. The first stone was laid for its

construction back in 1296, and construction was continuing through the 1300s; at a time when Florence saw a great period of growth. In 1367, there was a referendum on how to build the cathedral. I know I've got local things that come up on the ballot, like school bonds, or things like that. Imagine having this to vote on. There was a referendum for two designs for the cathedral, which at that time was certainly nowhere near complete. And the referendum was to vote between the structure you see here, which is obviously the one that won the referendum. The alternative approach was one that had a different idea of building. You see on the cathedral here, the windows are very small; this is not a bright cathedral on the inside. It's very spacious, it's enormous; but there's not a lot of natural light coming in through those huge stained glass windows that you might associate with the beginning of the cathedral movement in Europe. Those cathedrals with the huge windows, given that they had a lot of glass and not a lot of stone to hold the building up, had those arches on the outside – the flying buttresses to hold it in. But the vote on this referendum, which Brunelleschi's father voted in, and he voted for this design which eventually won; was to forego the windows for a more beautiful design of the building as a whole. And it laid out some requirements for the dome.

At the time, no one knew how to build the dome, but its general height was proposed; the height of that ring above the height of the rest of the cathedral to the dome was set. So, this occurred in 1367. To give a couple of numbers, the cathedral is 140 feet tall; the timbre, that extra ring before the dome starts, is another 30 feet tall; and then the dome itself goes to 300 feet with another 70 or so for the lantern and the ball and cross on top of it.

Brunelleschi was born ten years after this referendum in 1377. He lived a few blocks from the cathedral; he would have – you couldn't have missed this obviously, if you lived in

Florence anywhere. But living only a few blocks from it, he saw this every day; he saw the construction taking place. This is the kind of thing that would cause a young person to have an incredible sense of wonder. So, as he became a more accomplished sculptor, artist, architect, goldsmith, he entered later in his life, in 1418, another competition. And this was the competition to become the contractor, so to speak, to build the dome.

Now, there's a lot of difficulty in terms of how you would build the dome; and it raised a very important question of construction. So in the next image [Fig. 9], you see a typical sort of Roman dome; you can barely even see that there's anything going on there. This is the Pantheon; and you can see there's a bit of a pimple or something sticking out of the top of it. That dome is about as wide as the one in Florence, but you can barely see it; it's in the shape of a sphere. It's 23 feet thick at the base, where the dome starts to come out of the rest of the building; that's how thick they had to make it to hold itself up, and the way it was built – Let's see the next image [Fig. 10] for a similar example of construction. If you think about the images – maybe you've seen Roman aqueducts with the semi-circular arches along the way – the way that they're built, this is the Pont du Gare in today's France. The way that these arches were built was that you built a scaffolding underneath while you built the circular arch; and once the whole arch was done, and you put the keystone on top, then it would support itself. The two parts that are trying to lean inward on the two sides could lean against each other and hold themselves up. So, here you can see this type of construction being applied to an arch today in the next image [Fig. 11]. This is in Morocco. You can see there's scaffolding.

Now, the dome is very large. It would have been impossible to build scaffolding under the dome. It began at the height of 170 feet; there are no trees that tall. This is beyond the

height of trees. So, if you're trying to put up a bunch of posts to go underneath this thing to hold up the dome as you're building it, you're not going to get enough wood. It would have taken 1000 trees anyway, even if you could have big enough ones; it was basically impossible. So, what Brunelleschi had done in this competition is, he said it's not an issue. I'll build this dome without scaffolding. I'll build this dome without centering, he said.

So, people asked him, "How are you going to do this?" He actually responded with a joke. I don't know if it's a true story about him, but a story about an egg, where he said, here's the challenge; how do you make an egg stand up on its base. And Brunelleschi took the cooked egg and just cracked it down, flattening the bottom, and said, "There you go; see? The egg stands up just fine." And they said, "Well, if we knew that, we could have put the egg up." And he said, "Exactly. I know how to build this dome, and you don't. So, you're not going to understand it, but I can do it. I'm your man."

In the construction, he developed a number of new techniques. So, I'm going to talk about the overall shape of the dome; and Lyndon LaRouche has emphasized the importance of the catenary principle in this. The catenary is just a word that means chain; it just means chain-ish. So, the catenary, the shape of a hanging chain, it's a shape that's not coming from geometry, it's not in Euclid; you can't make it with a compass and a straight edge, the kinds of things you do in geometry class. It's a physical shape that's made by a physical thing – a chain; it's something real and physical. It has a different kind of curvature in every spot of it; and LaRouche sees in Brunelleschi's use of this principle in the construction of the dome, that Brunelleschi rejected the idea of linearity in the small. That in the infinitesimal, there's always an activeness to it; it's not flat, it's not linear.

In building this dome, let's take a look at some of the

technologies Brunelleschi developed. In addition to being a sculptor and a goldsmith, he was also a very good contractor. The next image [Fig. 12], you see a crane that he had developed. If you're lifting a bunch of material up to the top of this dome, you don't want to be carrying it up all those steps. If you imagine you're carrying every brick up these steps, that would be a very grueling and tiring way to build this. So what he did was, he repurposed, he developed a new way to use a winch system to lift material. Before him, they used cables to lift things up, but they would use people, because people could turn around more easily than animals. So before Brunelleschi, they used basically a giant hamster wheel with people in it, a treadmill. And people would run in it, and that would twist the cranks and lift the bucket up; and when it came time to bring it down, they'd run the other way. The difficulty of using animals – this is a picture of a horse by da Vinci [Fig. 13], but oxen were used is, you can't make them go backwards; they don't like to turn around. So, here you see a transmission. Brunelleschi built this with two sets of pegs on the vertical axis to connect to the horizontal one, where you'd change the height of it, and you could make it go forward or in reverse without making the animals change direction. So, what a guy.

In the next image [Fig. 14], you see an interior schematic of the dome itself, where here we see another chain. Four stone chains, a wooden chain which you can see inside the cathedral today, and a metal chain which is believed to exist. Sort of like the hoops around a barrel to hold it in, Brunelleschi built in these chains to help hold in the dome. This let him build it very thin, and actually surprising light. Unlike the dome of the Pantheon, which was 23 feet thick at its base, the inner dome that Brunelleschi built was only 7 feet thick; and the outer dome – the one that you see on the outside of the building – is only 2 feet thick at its base, which is pretty astonishing.

So another aspect we see in the next image [Fig. 15] is the brickwork which Brunelleschi used. Rather than flat layers of brick, where the bricks would basically fall off or cave in, Brunelleschi didn't know how sheer lines; and with this space that you see here, this is the space between the inner and outer dome that you walk through to get up to the top. This was a new technique that required 4 million bricks; these were custom shaped bricks; all different sizes. He made these bricks very well; he'd season them for two years before he'd bake them. This was a major, major undertaking.

So, the dome is under construction; it takes over a decade and a half. The Pope himself comes to announce that it's complete. The Council of Florence, which I think people who are familiar with Mr. LaRouche's work will have heard of; this important council to pull for unanimity and to resolve religious differences, was held here in Florence with this cathedral. Which I'm sure had an amazing impact on the participants. If you're trying to think through what's the relationship of God and man; and you're in this incredible, astonishing, unbelievable construction, I think that'll have an effect on what you believe man's identity to be, for sure.

So, shortly after that, Brunelleschi died. The white lantern on the top made of marble – and this terrified people living in the area, because that's tons and tons and tons of marble. They were amazed that the dome was up at all; when it came time to bring even more weight up on top, to add the marble on those ribs, to add the marble for the lantern, people thought it was going to crack, it was going to break. Obviously, it didn't; it's still here. In 1461 it was completed, and as I mentioned, da Vinci was part of the crew that helped build that golden ball that you see at the very top there. So, this takes us from Brunelleschi into da Vinci.

That other image you saw of the light on the ground, in 1475, Toscanelli put a plate inside the lantern to have a nice spotlight come down from the Sun. Since this was the tallest

structure around – the top of the lantern is 370 feet up – this is a very good solar observatory. So, you're able to get a very good sense of how the Sun is moving to correct the length of the year, you have a sense of the timing of the seasons. And this is the kind of thinking that went into Toscanelli's collaboration with Columbus, and providing him with maps, and the whole voyage to the New World.

So, that's some about Brunelleschi; let's talk about the implications for today, briefly. In his approach, Brunelleschi – if you think about in the way that LaRouche like to talk about science vs. mathematics today, for example, if you compare the physical structure built by Brunelleschi to the geometry of the Pantheon, which was just a hemisphere, circle shape, those other arches in the Roman aqueduct. They served their purpose, but they're very much a shape that's conceived and then you figure out how to bring it into being. Brunelleschi started with the physical space he was working with, and went from geometry into physics; in a way like what real physics is, as compared to Euclid. In the same way that Kepler, taking the insights from Brunelleschi's work, taking the insights from Cusa's work, approached astronomy; from the standpoint not of shapes but of the physical causes that brought about the motions of the planets. Of gravitation, of the need for harmony; this was Kepler's approach. It was the approach of Leibniz, who, unlike the math and geometry based ideas of motion in physics that came from Descartes; Leibniz said, "No, forget it. We can't understand the physical world by how it appears to us," by geometry and by shape. There's something more there; there's something physical that's distinct from the perceptual or from extension and shape and geometry. Leibniz discovered what we would today understand as the force of motion; what he called *vies viva*, what today people would call kinetic energy.

You think about what Riemann did, where he in his *Habilitation* dissertation of 1854 said what Gauss knew but

didn't really way, when he said, "Look; we have been using ideas of mathematics and geometry to shape our thinking, but we don't even know if it's based on something that's true." Are the idea of geometry that we base everything else on, are they true? Is space flat? How would we answer that question? And what did Riemann say? He said, in that tradition of Brunelleschi, get out of geometry; look to physics. In the small, things are happening; it's something physical, but it's not a shape you can just imagine.

So, with these kinds of jumps that we saw, with Brunelleschi's character as a person, he had certain achievements. But what he did was, he made new things happen; that was his personality. He did new things; they don't happen on their own, he made the leaps. So, think about the kinds of leaps we need to make today. Some of the leaps, like leaping over the crap; throwing out Obama, dumping Trump. And then there are the leaps upward, besides leaping over the pits; the leaps upward, things like developing fusion power. We don't know how the nucleus works; there's so much unknown about it. What's occurring with low-energy nuclear reactions; will that be a viable source of power? Maybe. Will it be an insight into what's actually going on in the nucleus? Yes. What will it mean to have a fusion power basis for our economy? How will that change our relationship to materials, to resources, to water, when we can produce all we want and not worry about shortages of materials anymore?

What do we have to learn about the galaxy, where the limits of Newtonian gravity are making themselves very apparent with the inventions of dark matter and dark energy to try to keep the old law in place while accounting for new things that don't fit them? What are we actually going to learn? What are we going to learn about water? About the ability to control water cycles here on Earth? What's role of the galaxy, of the Sun, in changing how the atmosphere responds to the formation of clouds, to climate over time, to water? How does our Sun's

relationship to the galaxy we are in impact life here on Earth over evolutionary time, over climatic time, over long periods and shorter periods in terms of weather effects?

These are all incredible jumps that need to be made; that will not come from the past, but will come from what we'll look back on and say, "Oh, that was that necessary step." And that's the real basis in economy; the intention to have a leap, the intention to make a jump. The desire to go to a future that hasn't existed before. This is what Alexander Hamilton's outlook was in setting up our initial credit system, and his goal for an industrial, scientific, and technologically advancing United States; as opposed to the agrarian dream of Thomas Jefferson.

Here's one of Hamilton's mottoes. He said, "As a general marches at the head of his troops, so ought wise politicians – if I dare use the expression – they should march at the head of affairs, insomuch that they ought not to await the event to know what measures to take, but the measures which they have taken ought to produce the event." We can produce a recovery; we can have direction in our economy. We can have missions the way that Kennedy with the space program; the way Lincoln did with building the transcontinental railroad and other programs even during the Civil War. With the initiatives that Franklin Roosevelt took to create a real recovery and separate the economy from the Wall Street-connected finance that Hoover was tied to.

So, nothing happens on its own. As LaRouche has been saying, you don't get evolutionary development over time in that sense in human history; it's revolutionary. Things don't just happen; you make them happen. You go out and you do them. You throw Obama out, you create a credit system; they don't just happen on their own.

And I'd like to end what I was going to say with another quote from Mr. LaRouche, from our discussion with the Policy

Committee on Monday. LaRouche said, "With the personality of human beings, you can't say that you located it in the person as such; the living person who dies. That is not the way to define the problem; you have to find the connection which creates the leap into progress, as opposed to a continuity. You don't know what the process is until you live it, and find out what the mystery is. It's sort of, when you go to Kepler, you get a leap; when you go to the galactic system, you get a leap. You get all kinds of leaps in the Solar System and through the whole thing itself; and it's the understanding that this is the mind of man which is creating mankind, and not the other way around."

OGDEN: Well, thank you very much, Jason. And I think that gives us a very good idea of exactly what Mr. LaRouche was saying; that history is not something that you allow to act on you and just react against. But, history is something which must be understood in terms of the future being something that we must generate. So, I think what Mr. LaRouche has prompted to think about, that that generation of the future can only come through an act of genius, which comes apparently out of nowhere, as Brunelleschi's did. And as Mr. LaRouche said, "I'm looking for people who will do that kind of work, and become the geniuses who cause the future to be reborn again."

So, with that said, I would to bring a conclusion to tonight's webcast. Thank you very much to Jason and to Jeff for joining us here tonight; and thank you to all of you. And please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Leder, 11. december 2015: USA: Tro ikke på de offentlige løgne!

Den fordærvede offentlige mening og de ditto offentlige medier påstår, at Obamas fjernelse er umulig. Ja, de går endda så vidt som til at påstå, at det ikke engang bliver diskuteret. Men takket være først og fremmest, og mest af alt, den hovedrolle som katalysator, der spilles af Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« – er ingen af disse påstande sande. Ja, faktisk finder der en aktiv diskussion sted om behovet for at fjerne Obama på højeste regeringsplan. Ikke flere løgne; det kan gøres, og det må gøres, og vi må sørge for, at det bliver gjort, og gjort hurtigt.

Undertiden har en aktion, der angiveligt synes at være lokaliseret til et enkelt sted, såsom »Manhattan-projektet«, en universel virkning; tænk f.eks. på Brunelleschis kuppel i Firenze (katedralen Santa Maria della Fiore).

En del af det, som disse fordærvede medier og den offentlige mening forholder dig, er, at der nu foreligger et aktuelt lovforslag i Kongressen, der opregner 11 overtrædelser, der kunne udløse en rigsretssagsprocedure imod enhver præsident, der begik en hvilken som helst af disse overtrædelser. Den mest prominente af disse overtrædelser er lige netop disse »store forbrydelser og forseelser«, for hvilke Lyndon LaRouche har rejst tiltale mod Barack Obama i sine ugentlige dialoger med Manhattan-projektet.

Kongresmedlem Ted Yoho (R-Fla.) introducerede »H. Res. 198« den 13. april i år. Den er behagligt kortfattet. Efter nogle indledende »alt imens'er«, siger dens operative afsnit ganske enkelt det følgende:

»Repræsentanternes Hus erklærer, at de følgende præsidentielle

handlinger skal udgøre 'store forbrydelser og forseelser' inden for rammerne af artikel II, sektion 4, der skal udløse Husets vedtagelse af en artikel eller artikler for en rigsretssag ('impeachment'), der skal sendes til Senatet til efterprøvelse –

»(1) at indlede krig uden udtrykkelig bemyndigelse fra Kongressen

»(2) at, i USA eller i udlandet, dræbe amerikanske borgere, der ikke er engageret i aktive fjendtligheder imod USA, uden korrekt retssag (med mindre drabet var nødvendigt for at forhindre umiddelbar, alvorlig fysisk skade mod tredjeparter);

»(3) at forsømme udøvelsen af tilsyn med underordnede, der har gjort sig skyldig i kroniske forfatningsmæssige overgreb;

»(4) at bruge anviste midler i modstrid med betingelser fastsat for deres anvendelse;

»(5) med overlæg at lyve for Kongressen for at opnå bemyndigelse til krig;

»(6) at forsømme omsorgen for, at love samvittighedsfuldt udøves, derigennem, at erklæringer eller en systematisk politik for ikke-håndhævelse underskrives;

»(7) at indsætte eksekutive aftaler i stedet for traktater

»(8) med overlæg at lyve under ed for en føderal dommer eller undersøgelsesjury (grand jury)

»(9) at misbruge føderale (statslige) organisationer til fremme af en partisk politisk dagsorden;

»(10) at nægte at overholde en Kongresstævning om (udlevering af) dokumenter eller vidneafklæggelser, der er udstedt til et legitimt juridisk formål; og

«(11) at udstede eksekutive ordrer eller præsidentielle

memoranda, der krænker eller omgår Kongressens forfatningsmæssige magtbeføjelser.«

Bemærk, at kongresmedlem Yohos lovforslag vil træde i kraft, så snart det er vedtaget af et flertal i Repræsentanternes Hus. Der behøves ingen handling fra Senatets side. Kongresmedlem Yoho har to medsponsorer: republikanerne Jeff Duncan fra South Carolina og Tom McClintock fra Californien. Republikaneren Justin Amash fra Michigan var en medsponsor, men trak sig tilbage den 9. juni. Vi kender endnu ikke hans begrundelser for tilbagetrækningen, men de involverer sandsynligvis intensiteten i kampen – i en kamp, som nogle ønsker, vi skal tro, slet ikke finder sted.

Hele den aktuelle fokusering på det umiddelbare behov for at fjerne Obama har ført til, at nogle personer igen undersøger bestemmelserne i Sektion 4 i det 25. tillæg til Den amerikanske Forfatning, der foreskriver, hvordan man fjerner en præsident, »der ikke er i stand til at udøve sit embedes magtbeføjelser og pligter«, men som forsømmer at gå af på eget initiativ – og således har brug for et lille skub, kunne man sige.

Den sædvanlige fremlæggelse af Sektion 4 – det, der rent faktisk har været vores sædvanlig fremlæggelse af Sektion 4 – siger, at vicepræsidenten og et flertal af regeringsmedlemmer skal vedtage at erklære præsidentens mentale defekt (i det aktuelle tilfælde). Men det er rent faktisk ikke, hvad den siger. Dette er blot et af alternativerne. Det andet alternativ er, at Kongreshusene (dvs. Repræsentanternes Hus og Senatet) ved lov etablerer en anden »institution«, der ville få virkning af en særlig kommission til at undersøge og vedtage præsidentens evne til at fortsætte i embedet.

Det er potentielt set en temmelig stor forskel.

Lyndon LaRouche tilføjede her til aften, at der må være et tværpartisk initiativ for at dumpe (Donald) Trump. Netop nu

har demokrater og republikanere mulighed for at sænke Trump på en regulær, upartisk basis. Hvis de kommer frem og siger det sammen, så omdefinierer det arten af præsidentkampagnen for 2016. Selv januar måned vil være for sent. Det bør ske nu, en upartisk organisering imod Trump, og denne samme kombination må også tage initiativ til handling for at dumpe Obama.

POLITISK ORIENTERING

den 10. december 2015:

Er NATO allerede i krig med Rusland?

Med formand Tom Gillesberg

Leder, 10. december 2015:

USA: Et spørgsmål om overlevelse – for hele verden. Fjern Obama!

Spørgsmålet om Frankrigs overlevelse efter det andet terrormassemord i Paris på et år blev udtrykt, da den franske

præsident Hollande omgående og tvingende nødvendigt gik i aktion for at fremtvinge en alliance mellem Rusland, Frankrig og USA for at knuse ISIS og al-Qaeda.

Spørgsmålet om Ruslands overlevelse efter Tyrkiets bombing af det russiske fly over Syrien blev udtrykt, da præsident Putin holdt sin magtfulde tale til parlamentet i militærets hal, og påkaldte Ruslands 15 år lange kamp for at bekæmpe terror i Rusland, og nu, international terror, og indkaldte hver eneste russiske borger til at se sig selv som en »soldat« i denne krig.

Spørgsmålet om Amerikas overlevelse nu har intet at gøre med valggøglet efter terrorangrebet i San Bernardino. Spørgsmålet handler om den præsident Obama, der insisterer på at angribe og konfrontere Rusland og Kina som fjender, og som skjuler og benægter beviser for, at Saudi Arabien, Tyrkiet, Qatar og London støtter radikal jihadisme. Den præsident, der beordrede den amerikanske »åbning« til det Muslimske Broderskab siden 2011; som, siden afsættelsen og mordet på Gaddafi, har ført en bevidst kurs mod et endeligt opgør med Rusland og Kina, og i hvilket selvmorderisk opgør han tror, at de vil kapitulere til regimeskift, hvor som helst, han måtte ønske det.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review Lyndon LaRouche har krævet, at Obama fjernes fra embedet, siden 2009, hvor han, med det samme, Obama indtog Det Hvide Hus, identificerede hans fatale »Nero-kompleks«.

LaRouche fremlagde det i dag: »Putin udøver en kvalitet af lederskab, der er de fleste amerikanske præsidenter i vores historie overlegent – men Obama! Obama begik et bevidst bedrageri, to gange på nationalt TV, hvor han dækkede over terroroperationen i Californien. Han støttede denne operation ved at forsøge at skjule dens karakter, og dernæst skjule dens sponsorer. Obama er en faktor for terrorisme og krig, en potentiel atomkrig.«

Obama driver nu nationen og planeten hen mod en atomar konfrontation, som den menneskelige civilisation ikke kan overleve. Atomvåbeneksperter kan se det og kommer med offentlige advarsler. Mindst ét kongresmedlem kan se det; kongresmedlem Tulsi Gabbard fra Hawaii udfordrede forsvarsminister Carter med denne Obamas trussel om atomkrig i Husets Komite for de Bevåbnede Styrker. Præsident Putin og det kinesiske lederskab ser det helt bestemt og træffer enhver foranstaltning til at forberede sig, så vel som til at undgå krig.

Onsdag ringede en af LaRouchePAC's samarbejdspartnere i Midtvesten til sit kongresmedlem, briefede ham og sagde til ham, at Obama måtte fjernes ved hjælp af det 25. forfatningstillæg, omgående. Kongresmedlemmet sagde, at han ikke havde hørt nogen diskussion om dette. Vælgeren svarede magtfuldt, »Så kan du begynde diskussionen!« Det gjorde kongresmedlemmet, usandsynligt nok, og ringede tilbage til sin vælger to gange til for at rapportere, hvordan de andre i Kongressen havde reageret.

Det er blot én borger. Gang det op. Ændr hvad du tænker mht. din mulighed for at være med til at gøre, hvad der i virkeligheden er ret og nødvendigt.

Leder, 9. december 2015: NATO har bevæget sig over i en krigstilstand mod Rusland

Efter fuldstændigt at være blevet taget på sengen af den russiske præsident Putins strategiske flankoperation i Syrien, som annonceredes den 30. september, har Det britiske

Imperium og præsident Obama lanceret en igangværende række direkte militære angreb og provokationer imod Rusland, som eskaleres for hver dag, der går. Dette har de gjort gennem helejede datterselskaber såsom ISIS (der mere ligner en gren af Londons Dope, Inc.), den tyrkiske regering, Saudi Arabien osv. Tag denne korte kronologiske oversigt i betragtning:

* 31. okt.: Ruslands Metrojet sprænges i luften over Sinai af ISIS.

* 24. nov.: Tyrkiet nedskyder et russisk SU-24 over Syrien, med klar godkendelse og forudgående ondskabsfuld hensigt fra Obamas side. Tirsdag modtog præsident Putin flyets sorte boks, som det lykkedes russiske og syriske styrker at bjærge, og meddelte, at den kun vil blive åbnet under internationale eksperters tilstedeværelse, og at den ville vise, at flyet var blevet ramt i syrisk luftrum.

* 1. dec.: Den amerikanske forsvarsminister Ash Carter annoncerede deployeringen af yderligere amerikanske specialstyrker i Irak, under den irakiske regerings højlydte protester.

* 3. dec.: Tyrkiske tropper invaderede det nordlige Irak under den irakiske regerings skingre protester, igen med klar opbakning fra Obama. Dette eskalerede den 7. dec., da der rapporteredes om yderligere tyrkiske tropper, der gik ind i området, hvilket bragte tallet op på 900 iflg. guvernøren for provinsen Ninive, rapporterer Sputnik. Tyrkiet har nægtet at trække sine tropper tilbage; deres eneste »indrømmelse« har været endnu ikke at sende yderligere 350 tropper, der er opstillet på grænsen, ind.

* 6. dec.: USA bombede en syrisk militærbase i Syrien og dræbte tre soldater; et yderligere amerikansk bombeangreb dræbte 32 civile. Forsvarsministeriet har afvist ansvaret for angrebet på militærbasen og har modargumenteret med, at russerne gjorde det.

Finnian Cunningham, den anti-britiske, irske, politiske analytiker, hvis artikler jævnligt udgives i de russiske medier, opsummerede situationen i en artikel den 7. dec. i *RT*: »På trods af de absurde benægtelser, så er den barske konklusion den, at NATO er i krig med Syrien ... gennem forlængelse betyder dette, at NATO også har bevæget sig over i en krigstilstand imod Rusland, som den syriske præsident Bashar al-Assads regerings allierede.« Cunningham konkluderede: »Det ser ud, som om Washington er parat til at starte en verdenskrig.«

Og den russiske militærekspert Vladimir Bogatyrev gav et interview til Radio Sputnik den 7. dec., hvor han sagde, at Tyrkiets indrykning i det nordlige Irak er en provokation, der er koordineret med den amerikanske regering. »Vi er gået ind i en helt ny fase i kampen mod Daesh [ISIS] ... Det er afgjort en tyrkisk provokation. Og den var selvfølgelig koordineret med USA.«

Men alle disse provokationer på vegne af briterne og Obama går op imod Putins stålsatte beslutning og hans igangværende flankering af provokationerne. Tirsdag meddelte Putin og hans forsvarsminister Shoigu, at Rusland havde lanceret krydsermissiler imod ISIS fra en russisk ubåd i Middelhavet. Putin tilføjede, at missilerne kan armeres med enten et konventionelt sprænghoved eller et atomsprænghoved, men at han håbede, atomsprænghoveder »aldrig vil blive nødvendige«.

Leder, 7. december 2015:

USA: En sand præsidentiel erklæring om terrorisme fra Lyndon LaRouche

»Det, vi har her, er et problem, der umiddelbart kan spores til det terrorregime, der ramte Paris og andre dele af Frankrig for nylig. Vi har nu i USA, i mindre skala, den samme type operation med en arabisk gruppe for panik, og som begår masse mord. De masse mord, der styres af Tyrkiet og andre netop nu, er en del af den samme ting, som nu dræber amerikanere i USA på samme basis. Og grunden til, at dette finder sted, er Barack Obama, der har magt til at håndtere dette problem, men ikke gør det. Man kan derfor ikke klage over disse ting, hvis man ikke handler med de midler, der er til rådighed, for at korrigere problemet.«

»Der sker det, at politiets styrker har nogen indsigt i dette her, men den form for indsigt, der behøves, bliver ikke leveret! USA's præsident er ansvarlig for at håndtere dette, for denne bølge af terror, der smittede fra Frankrig, som kom fra Saudi Arabien oprindeligt, derfra, rammer nu USA, og enten ved USA's præsidentskab det, eller også er det så dumt, at det ikke ved det.«

»Nogen bør gøre noget ved det. Det her vil blive værre. Men hvis man ikke sørger for at blive dette særlige tilfælde af terror kvit – for dette er kun en del af en plan for at skabe massiv uro, på denne måde, internt i USA, så vel som andre steder.«

»Så derfor gør Obama ikke sit job! Obama handler ikke for at redde amerikanske borgeres liv. Og det er den eneste måde at få ram på det her. Lad være med at kommentere det: Korriger det.«

»Vi er kommet til et tidspunkt, hvor vi ikke simpelthen kan

løse et problem ad gangen. Vi må erkende, at hele planeten, under Det britiske Imperiums indflydelse, som sådan; det var Det britiske Imperium, der organiserede de generelle krige i forrige århundrede; [den amerikanske] borgerkrigen var et produkt af dette samme problem.«

»Problemet er således, at vi simpelt hen må renske op i dette rod.«

Senere i diskussionen gentog LaRouche:

»Denne præsident må fjernes fra embedet, fordi han terroriserer hele USA's befolkning, og han er derfor ikke skikket til at være USA's præsident.«

LaRouches lederskab overlapper den voksende afsky i landet mod Obamas løgne, og hans afsindige fremstød mod en atomar konfrontation med Rusland og Kina – som på det seneste bruger Erdogans regering i Tyrkiet til at lancere den ene provokation efter den anden imod Rusland. Den 4. dec. var Melon-Scaifes *Pittsburgh Tribune Review* den seneste avis, der tog spalteskriver Charles Hurts artikel i *Washington Times* op, hvor denne rejser spørgsmålet om det nødvendige i at aktivere det 25. forfatningstillæg imod en præsident Obama, de er ansvarlig for, at ISIS nu »kommer til Amerika«. Andre medier, såsom *Boston Herald*, er oprørte over Obamas håndtering af San Bernadino-skyderiet og skriver: »Vold på arbejdspladsen? Virkelig?«

Men det er kun få mennesker i USA, der endnu forstår dybden af de forandringer, der kræves for at løse disse problemer – såsom den presserende forlængelse af Verdenslandbroen ud i hvert eneste hjørne af planeten, inklusive i det krigshærgede Mellemøsten. De har heller ikke overvejet den menneskelige kreativitets enestående egenskaber, der ligger uden for de dagligdags vaner med »praktisk tankegang«, og som er nødvendige for at få denne revolutionerende transformation til at ske.

Her kommer LaRouches Manhattan-projekt ind, som netop tager dette afgørende spørgsmål op. Som LaRouche erklærede i sin 'Samtale omkring Pejsten':

»Sådan noget som en evolutionær proces inden for udvikling af menneskelig kultur eksisterer ikke. Der er virkninger, der finder sted på bestemte tider. Men så kollapser hele kulturen pludselig, den forsvinder, den bliver slagtet. Senere kommer der så en anden person og stimulerer til noget nyt, og giver således menneskeheden en ny chance for at gøre fremskridt.«

»Det er vores opgave at forstå dette spørgsmål om fremskridt, og fremskridt er ikke en evolutionær proces. Det er altid en revolutionær proces, det er aldrig evolutionært! Og alle, der bare sidder og venter på en revolutionær proces, narrer sig selv. En sådan form for revolution må være en genial handling, der ligesom kommer ud af intetheden. Og jeg leder efter folk, der vil gøre den slags arbejde og blive til de genier, der vil forårsage, at fremtiden bliver genfødt.«

**Leder, 4. december 2015:
Præsident Putin nagler Obama;**

LaRouche banker det ind

Præsident Putin holdt sin årlige tale til det russiske parlament (Den føderale Forsamling) i dag foran flere end 1.000 mennesker i Skt. Georgs Sal i Kreml. Han begyndte med at hylde de russiske militærfolk, der gør tjeneste i kampen mod terrorisme, og fortsatte med at introducere enkerne til de to soldater, der blev dræbt af Erdogan, og holde et øjeblik stilhed. Russerne ved fra 1990'erne, hvad den internationale terrorismes aggression vil sige, sagde han. Terrorismen vil aldrig blive nedkæmpet af et enkelt land.

Engang fredelige og stabile lande, – »Irak, Libyen og Syrien – er styrtet ud i kaos og anarki, der udgør en trussel mod hele verden.«

»Vi ved alle, hvorfor dette skete. Vi ved, hvem, der besluttede at afsætte de uønskede regimer og brutalt gennemtvunge deres egne regler. Hvor har det ført dem hen? De oppiskede ballade, ødelagde landenes statsdannelse, satte folk op imod hinanden, og dernæst 'vaskede de deres hænder', som vi siger i Rusland, og banede således vejen for radikale aktivister, ekstremister og terrorister.«

Han fortsatte med at sammenligne den nuværende situation med den, der førte til Anden Verdenskrig, med alt, hvad det indebærer for russerne.

»Det internationale samfund burde have lært af fortidens lektioner. De historiske paralleller i denne sag kan ikke benægtes. En manglende vilje til at slutte kræfterne sammen imod nazisterne i det 20. århundrede kostede os millioner af liv i den blodigste verdenskrig i menneskehedens historie. I dag står vi atter ansigt til ansigt med en destruktiv og barbarisk ideologi, og vi må ikke tillade disse moderne, mørke kræfter at opnå deres mål.«

Dernæst tog han sig af Tyrkiet.

»Vi ved, hvem der propper sine lommer i Tyrkiet og lader terrorister få fremgang af salget af den olie, de stjal i Syrien. Terroristerne bruger disse indkomster til at rekruttere lejesoldater, købe våben og planlægge inhumane terrorangreb mod russiske borgere, og imod borgere i Frankrig, Libanon, Mali og andre stater. Vi husker, at de militante kæmpere i Nordkaukasus i 1990'erne og 2000'erne fandt et fristed og fik moralsk og materiel hjælp i Tyrkiet. Der kan vi stadig finde dem.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at uighur-terroristerne fra et tyrkisktalende mindretal i det vestlige Kina, der beviseligt støttes i deres terrorisme af Erdogans aktuelle regering i Tyrkiet, vækker Ruslands særlige bekymring, som de naturligvis også vækker kinesernes bekymring.

»Vi vil aldrig glemme deres hemmelige og svigagtige aftale med terrorister«, sagde Putin. »Vi har altid bedømt forræderi til at være den værste og mest skamfulde ting, man kan gøre, og det vil aldrig ændre sig. Jeg ønsker, at de skal huske dette – dem i Tyrkiet, der skød vore piloter i ryggen, de hyklere, der forsøgte at retfærdiggøre deres handlinger og dække over terrorister.«

»Jeg forstår ikke engang, hvorfor de gjorde det. Ethvert spørgsmål, de måtte have haft, ethvert problem, enhver uenighed, som vi ikke var vidende om, kunne have været afgjort på en anden måde. Plus, vi var parat til at samarbejde med Tyrkiet omkring alle de mest følsomme spørgsmål, det måtte have; vi var villige til at gå endnu videre, hvor dets allierede nægtede at gå hen. Kun Allah ved, formoder jeg, hvorfor de gjorde det. Og Allah har sandsynligvis besluttet at straffe den herskende klike i Tyrkiet ved at tage deres hjerne og forstand.«

»Men hvis de forventede en nervøs eller hysterisk reaktion fra os, hvis de ønskede at se os blive en fare for os selv, såvel som for verden, så får de det ikke. De vil ikke få nogen som

helst respons, der er beregnet til at være en opvisning, eller selv en umiddelbar, politisk gevinst. Det får de ikke.«

LaRouche sagde, at Putin her peger på Barack Obamas verdensomspændende mordapparat. LaRouche sammenlignede det med det mordapparat, der blev etableret i Frankrig i 1790'erne af Det britiske Imperium, og som gjorde det af med det franske oligarki, og dernæst de fleste af de bedste og mest talentfulde franskmænd. Dette mordapparat fortsatte igennem det 19. århundrede, under Napoleon I's og Napoleon III's imperier. Selv om LaRouche ikke nævnte dette i dag, så omfattede dette mordapparat Frankrigs Vichy-regime under Anden Verdenskrig. Det er årsagen til, at Frankrig stadigvæk i dag er så ødelagt, især efter Charles de Gaulle blev tvunget bort fra præsidentskabet.

<http://en.kremlin.ru/events/president/news/50864>

Leder, 3. december 2015: Obama deployerer for krig, mens det 25. forfatningstillæg påkaldes

Præsident Obama fortsætter sin mobilisering for krig med Rusland. NATO planlægger at sende kampfly og antiluftforsvars-missiler til Tyrkiet – med Rusland som eneste mål for sådanne offensive våben – med USA's forsvarsminister Ash Carter, der tirsdag meddelte deployeringen af 200 amerikanske jag-og-dræb specialstyrker til Irak for at finde

og dræbe ISIS-ledere i både Irak og Syrien. Ikke »rådgivere« og »uddannelsesofficerer«, men dræberteams. Selv Irak reagerede imod den gale dræber, med premierminister al-Abdi, der til pressen sagde, at Irak har brug for uddannelse, våben og rådgivning fra det internationale samfund, »ikke udenlandske kamptropper på jorden, der kæmper på irakisk jord«. Han tilføjede, at en sådan deployering »ikke kan ske uden [regeringens] godkendelse, fuld koordinering og fuld respekt for Iraks suverænitet«.

Flere amerikanske aviser havde i dag udgivet opfordringer til at tage det 25. forfatningstillæg i anvendelse som nødvendigt middel til at fjerne Obama fra embedet med den begrundelse, at han ikke længere er mentalt skikket til at udføre sine pligter. Lyndon LaRouche har gentagne gange krævet, at dette forfatningstillæg omgående blev taget i anvendelse, før det lykkes Obama at lancere en menneskelig udslettelseskrig.

Obamas optræden på Klimaforandringskonferencen i Paris var så usammenhængende, at selv en af hans faste tilhængere, reporter Richard Cohen fra *Washington Post*, skrev en spalte med overskriften, »Obama, en præsident, der mistede sin stemme« og sagde, at »hans veltalenhed var blevet erstattet af arrigskab, og han har mistet evnen til at overtale« og at »hans problem er, at han ofte ikke har noget at sige«.

Journalisten Mark Whittington fra *examiner.com* responderede imidlertid: »Har Barack Obama mistet sin stemme, eller har han mistet forstanden?« Han fortsatte: »I mangel af en rigsretssag kan vicepræsident Biden måske sammenkalde regeringen, påkalde det 25. forfatningstillæg og erklære præsident Obama mentalt uegnet til at sidde rest af sin embedsperiode ud.«

LaRouche bemærkede i dag, at det var Vladimir Putin, der satte denne dynamik i gang med sin tale til FN's Generalforsamling[1] i september, da han roligt, men bestemt, fremlagde Obamaregeringens kriminelle handlinger, hvor de rev FN's Charter i stykker, lancerede ulovlige krige, gennemtvang

regimeskift og udførte dronedrab i hele verden. Det internationale publikum var frastødt af sandheden om Obamas handlinger, og siden da har Obama selv været ude om det.

Frygten for Obama er det eneste, der holder det amerikanske folk, så vel som ledere i hele verden, tilbage fra at sige sandheden og kræve, at han fjernes, og at USA og Europa i stedet går sammen med Rusland, Kina og BRIKS-nationerne om at opbygge verden gennem processen med den Nye Silkevej, som det eneste middel til at standse Bush-Obama-politikken med overlagte, evindelige krige. Som Franklin Roosevelt sagde, stedt over for truslen om fascisme: »Vi har intet at frygte, ud over selve frygten«.[2]

[1] Præsident Putins fulde tale i FN, video, engelsk voice over.

[2] FDR's første indsættelsestale, dansk.

Leder, 2. december 2015: Hvad er rådet til den kriseramte verden i dag? Lær af Brunelleschi!

Rådet til den kriseramte verden i dag? 'Lær af Brunelleschi!' Det var det råd, som Lyndon LaRouche gav i går, da han udlagde Brunelleschis opdagelser, der på ingen måde var en fortsættelse af den tidligere erfaring og tankegang, men var kreative gennembrud af Brunelleschi, både mht. princip og anvendelse. Historien markeres af »opdagelsesperioder«, adskilt af perioder med degeneration, sagde LaRouche. Forstå

dette, for at forstå, hvor dødbringende det nuværende øjeblik er, og søg at opnå den intellektuelle og karaktermæssige kvalitet, der kræves for at standse »dårlig historie under skabelse«, og for at skabe fremtiden. Historien er ikke noget, der 'sker for én'; man skaber den.

Lige nu kræver fremtiden, at Obama kommer væk. Der er ingen fremtid, hvis han bliver. Den trussel, der kommer fra ham, kan ikke formildes gennem reform, forhandling eller ønsketænkning.

I går konfronterede et kongresmedlem, Tulsi Gabbard (D-Hawaii), Obamas to top-forsvarsregeringsfolk med sandheden om Obamas politik i Syrien, der truer med altomfattende atomkrig. I en omfattende høring i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker begyndte Gabbard sine kommentarer til forsvarsminister Ash Carter og formand for Generalstabscheferne Joseph Dunford således: »Eftersom vores politik med at vælte Assads syriske regering grundlæggende set har bragt os til en frontal konflikt med Rusland, har jeg nogle vigtige spørgsmål at stille om dette emne.

»Hvor mange atomspræghoveder har Rusland rettet mod USA, og hvor mange har USA, rettet mod Rusland?« Forsvarsminister Carter undveg og svarede, at han ville tilsende hende svaret på skrift. Gabbard fortsatte: »Godt. Og det ville være korrekt at sige, at begge vore lande har evnen til at affyre disse atomvåben inden for få minutter?« Carter svarede, »Det er det«: dernæst fortsatte Gabbard med sine spørgsmål, der trak detaljerne om Syrien skarpt frem, med Obamas anti-russiske politik, der nu udgør en umiddelbar, potentiel fare for et atomholocaust.

Samtidig med, at Gabbard konfronterede Kongressen med Obamas vanvid, begyndte NATO sit todages ministermøde i Bruxelles, hvor dets London/Obama-dagsorden er at inkludere en forpligtelse til at sende mere luftforsvarsstøtte til Tyrkiet. Det kommer oven i de amerikanske F-15 fly, der allerede afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse. Som Gabbard sagde

til Obamas regeringsfolk under høringsen i går: i betragtning af, at ISIS »ikke har nogen luftvåbensaktiver, kan jeg blot antage, at disse fly har russiske fly som deres mål ... « (fremhævet af red.)

Det ligger ikke i den nuværende, degraderede 'amerikanske personlighed' let at fatte faren og finde modet til at handle. Men det er vores udfordring. Skab fremtiden!

Forslag til fordybelse: Redaktionen anbefaler:

»Skab en Ny Renæssance«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche ved Schiller Instituttets konference i Paris, juni 2015

»Ny renæssance eller Tredje Verdenskrig? Valget der dit!«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, april 2014,

Hongkong-professor: Obama truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12,*

skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er vicestabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapitel titlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer,

at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskaleres og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: »**Ingen overlevende**«, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Leder, 1. december 2015: Fjern den faktor, der fører til atomkrig – Obama

Nødvendigheden af at fjerne Barack Obama fra præsidentmyndigheden for at forhindre en ellers forestående atomar konfrontation mellem USA og Rusland og Kina blev på dramatisk vis tydeliggjort af begivenheder og advarsler i dag.

Efter Obamas (og NATO's) aggressive, offentlige støtte til Tyrkiets provokerende krigshandling imod Rusland, var Obamas møde med Putin i dag på konferencen i Paris en eskalering.

Ifølge rapporter fra både Det Hvide Hus og Kreml om mødet, gentog Obama, at han insisterede på, at den syriske præsident Assad »skal gå« som en forudsætning for noget som helst samarbejde imod terrorbander i Syrien; at Rusland må slutte sig til den »amerikanskledede koalition« og må ophøre med at bombe i områder, der er bastioner for al-Nusra og andre jihadist-grupper, der bevæbnes af Saudi Arabien, Tyrkiet og USA og Storbritannien. Obama ignorerer de vurderinger og rapporter, der kommer fra militær-til-militær-efterretninger, for i stedet at fortsætte sin optrapning af konfrontationen med Vladimir Putin.

En russisk, strategisk analytiker advarer i Sputnik i dag om, at den tyrkiske provokation, bakket op af NATO og Obama, skubber verden frem mod en konfrontation som den i 1962 med Cubakrisen – denne gang uden en John F. Kennedy til at løse situationen, men tværtimod med hans modsætning, den arrogante dronedræber, Obama.

Og en kinesisk seniorekspert i eurasiske anliggender med hjemsted i Hongkong kom med en endnu mere dramatisk advarsel: Hvis Obama fortsætter med at udføre provokationer i det Sydkinesiske Hav, kunne Kina meget vel respondere »asymmetrisk«, med atomkrig.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review (EIR) Lyndon LaRouche insisterer på, at der ikke er anden udvej en hurtigt at fjerne Obama fra embedet og sagde i dag: »Putin havde ret i sin vurdering af sin position vis-a-vis Obama. Der bliver ingen kursændring eller tilbagetog fra Putins side; og han forstår fuldt ud, at intet samarbejde med Obama er muligt. Putin eksperimenterer ikke. Han er fast besluttet og anskuer konfrontationen fra et globalt standpunkt. Det er Obamas Hvide Hus, der laver alvorlige fejl, men alt, hvad det gør, er med fuldt overlæg.«

Dette var LaRouches udtrykkelige pointe om den kinesiske professor Zhang Baohuis advarsel om en amerikansk-kinesisk

krig udløst af Obamas provokationer. Denne analyse af situationen er »fuldstændig korrekt«, bemærkede Larouche, for nær én ting – atomkonfrontationen er ikke »utilsigtet« eller »en fejl« fra Obamas side.

»Obama VED, hvad han gør«, sagde LaRouche. »Han er en dræber, og britisk kontrolleret.«

Obama truer med atomkrig og tror arrogant på et russisk eller kinesisk »tilbage tog«, der ikke eksisterer.

»Men han kan miste grebet om situationen, hvis han konfronteres af personer og kræfter, der rykker ud for at få ham fjernet fra embedet. Det er missionen – hvis vi kan gøre det i tide.«

Supplerende materiale:

Hongkong-professor: Obama truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en

utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er vicestabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapitel titlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende

om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomsprænghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomsprænghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskaleres og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værste tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: »**Ingen overlevende**«, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Advarsel om en Ny Cubakrise

30. november 2015 – »Tyrkiet baner vejen for en Ny Cubakrise«, lyder den barske, advarende titel på en artikel i Sputnik den 29. nov., skrevet af den politiske analytiker Pyotr Iskenderov fra Ruslands Strategiske Kulturstiftelse, med undertitlen, »Invitation til ballade: Trækker Erdogan Europa ind i en Ny 'Cubakrise'?«

Iskenderovs advarsel påpeger først det, der skete den 24. nov.: »Tyrkiets uhørte provokation kunne meget vel føre til en konfrontation, der minder os om den Kolde Krigs mørkeste dage«; uhørt, fordi intet russisk militærfly er blevet skudt ned af et NATO-medlemsland i Alliancens historie. Artiklen advarer også imod den umiddelbare fremtid og Obamas rolle i opbakningen til Tyrkiet. »Tyrkiet besluttede at nedskyde det russiske bombefly, fordi præsident Recep Tayyip Erdogan føler sig overbevist om, at NATO og især USA vil bakke ham op, uanset, hvad der sker. Ønsket om at udnytte modsigelserne mellem stormagter har altid været et redskab i det (Neo)-ottomanske Imperiums politik.«

Der er nogen, der bringer en diskussion på bane om, hvorvidt Tyrkiet skal spærre Bosporusstrædet for russiske skibe, der

supplerer Ruslands styrker, som bekæmper terrorister i Syrien. Dette ville imidlertid ikke blive tolereret af Rusland; og Erdogans stilling over for sin egen kommando kunne vise sig temmelig svag.

En webside, der sporer skibsruter, atmarinetraffic.com, rapporterede mandag, at fartøjer under russisk flag nu forsinkes af Tyrkiet, når de søger at passere gennem Bosporus. Det Kiev-baserede Center for Transportstrategier rapporterede dette offentligt: »Søndag sejlede russiske fartøjer i zig-zag-kurs og i buede linjer, mens de i timevis ventede på tilladelse til at krydse strædet. Fartøjer fra andre lande blev ikke opholdt.«

Det sker i Verden – Infrastruktur, videnskab og teknologi

Pilotnummer.

Omfatter rapporteringer fra hele verden fra ultimo okt. – primo nov. 2015.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 29. november 2015: »Spær Obama inde bag lås og slå for at afværge den umiddelbare fare for atomkrig«

STOP 3. VERDENSKRIG:

Følgende erklæring blev udlagt på LaRouchePAC websiden her til aften, den 28. nov.:

Lyndon LaRouche gentog i dag sin tidligere advarsel, der nu er endnu mere overhængende nødvendig, om, at den amerikanske præsident Barack Obama er fast besluttet på at følge en kurs mod atomkrig og omgående må fjernes fra embedet. Advarslen kommer som respons på optrapningen af Obamas igangværende politik for en atomar konfrontation med Rusland, som det eksemplificeres af nedskydningen af et russisk militærfly over Syrien af medlem af NATO og USA's allierede, Tyrkiet. Tyrkiets handling kunne kun være forekommet med Obamas velsignelse. LaRouches advarsler understreges af amerikanske sikkerhedseksperter vurderinger. Alligevel er der en tåbelig tilbageholdenhed med hensyn til at kræve det eneste middel, der kan trække verden tilbage fra truslen om atomkrig – at fjerne Obama fra kontrollen over USA's atomstyrker ved at stille ham for en rigsret, eller ved at aktivere det 25. tillæg til den amerikanske Forfatning.

Den seneste advarsel om en mulig umiddelbart overhængende atomkrig er netop blevet publiceret i *Politico Magazine* af en tidligere atommissil-affyringsofficer, Bruce G. Blair, med titlen »**Kunne spændinger mellem USA og Rusland eskalere atomart?**«. Blair påpeger Obamaregeringens politik med affyr-

på-varsel (launch on warning) og den korte responstid til at træffe beslutningen om at lancere atomstyrker. Han erklærer, at dette sætter verden på en hårs bredde fra atomkrig, der er farligere end under den Kolde Krig.

Blair advarer:

»Det er især sandt, eftersom offentligheden ikke gør sig klart, hvor lidt tid, der er, for vore ledere til at træffe afgørelsen om at bruge atomvåben, selv i dag – og om noget, så gør atmosfæren det til en endnu mere hårfin udløsermekanisme med truslen om cyberkrig. En affyringsordre er på længde med et tweet. Missilmandskabet transmitterer dernæst en kort strøm af computersignaler, der omgående antænder raketmotorerne til mange hundrede landbaserede missiler. For USA's vedkommende tager dette 1 minut. Som forhenværende atommissil-affyringsofficer har jeg personligt trænet dette hundreder af gange. Vi blev kaldt for Minutmænd. Amerikansk ubådsmandskab bruger lidt længere tid; de kan affyre deres missiler efter 12 minutter.«

»I betragtning af den 11- til 30-minutters flyvetid for angrebsmissiler (11 for ubåde, der lurer ud for modpartens kyster, og 30 for raketter, der flyver over polerne til den anden siden af planeten), er beslutningstagningen for atomanvendelse, under 'launch on warning' – altså processen fra varslingsdata til beslutning om handling – ekstremt forceret, følelsesmæssigt højspændt og proforma, drevet frem af checklister. Jeg beskriver det som den mekanisk rutinemæssige iværksættelse af et forberedt manuskript. Under nogle scenarier modtager præsidenten, efter en blot 3 minutter lang vurdering af de første varslingsdata, en 30 sekunder lang briefing om sine atomare responsmuligheder og disses konsekvenser. Han har dernæst nogle få minutter – maksimalt 12, mere sandsynligt 3 til 6 – til at vælge en af dem.«

I denne sammenhæng kan Obamas deployering af amerikanske og

allierede styrker imod Rusland kun ses som en eskalering imod en konflikt med atomvåben. For eksempel nævner Blair deployeringen af amerikanske Aegis-krigsskibe til Sortehavet, armeret med krydsermissiler, der kunne angribe Moskva på få minutter. Eller deployeringen af amerikanske strategiske bombefly, der flyver mod Rusland. Dette tvinger så igen Rusland ind i en optrappende respons.

Blair spørger:

»Forstår amerikanske ledere, at russerne har grund til at frygte, at en trussel om halshugning (dvs. lamme en regering ved at fjerne dens ledelse, -red.) er ved at vokse frem, og at denne trussel meget vel kunne være den underliggende drivkraft, der hæver indsatsen for Rusland til et niveau med en eksistentiel trussel, der påbyder forberedelse til at anvende atomvåben? Det tvivler jeg på, at de gør.«

Den skræmmende konklusion, som Blair ikke drager, er imidlertid, at USA's præsident Barack Obama forstår dette og har til hensigt at skabe en eksistentiel krise for Rusland, og således bringe verden ud på randen af atomkrig. Siden begyndelsen af Barack Obamas præsidentskab har LaRouche advaret om, at Obama er en narcissistisk dræber. Alt, hvad Obama sidenhen har gjort, har bevist, at LaRouche havde ret. Man behøver blot se på Obamas indtræden i rollen som global bøddel, der præsiderer over de regulære tirsdagsmøder, hvor han personligt træffer beslutning om de amerikanske droneangrebs dræberlister. Eller hans konfronterende adfærd mod Rusland i kølvandet på den tyrkiske nedskydning af det russiske militærfly.

Der er ikke tid eller plads til en lang debat om dette spørgsmål. Obamas atomkrigsprovokationer udgør en trussel mod den menneskelige arts eksistens. Han må fjernes nu. Et enkelt medlem af Kongressen kan retmæssigt indlede en rigsretsprocedure. Ansvarlige regeringsfolk i præsidentskabet kan retmæssigt indlede det 25. forfatningstillæg med den

begrundelse, at en præsident, der har til hensigt at fremprovokere atomkrig, ikke længere er skikket til embedet.

Det amerikanske folk må nu agte på LaRouches advarsel. Fjern Obama Nu!

Supplerende materiale:

Putin og Hollande mødes i Moskva – Aftale om koordinering – Går efter oliesmugling m.m. – Obama på sidelinjen; afsløret

EIR: Den virkelige krise: Det er krigen, ikke klimaet!

Helga Zepp-LaRouche, formand for det tyske, politiske parti BüSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), er den eneste, tyske leder, der har fremlagt løsningen: Tyskland må omgående trække sig ud af briternes og Obamas politik med regimeskift og krig og droppe den grønne dagsorden, til fordel for en total accept af den kinesisk anførte bevægelse for global opbygning gennem en Ny Silkevej. I denne ånd har Zepp-LaRouche helhjertet støttet opfordringen fra videnskabsfolkene Paul Dreissen og Joe D'Aleo om at forvandle topmødet i Paris til en begivenhed til mobilisering til fordel for at redde flygtningene med en reel, økonomisk genopbygningsplan.

Leder, 27. november 2015: I har meget lidt tid til at ændre jeres tankegang

... LaRouche refererede herefter til et møde tirsdag aften, hvor han havde insisteret på, at Obama omgående må ydmyges og degraderes i en grad, hvor han ikke længere vil være i stand til at gennemtvinge de sidste, tilbageværende, korte skridt mod en atomkrig, og heller ikke vil være i stand til at forhindre, at han brat tvinges fra embedet. Dette er et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden – ikke uger ud i fremtiden, men lige nu, på Thanksgiving Day, og fredag morgen.

Under en telefonkonference onsdag morgen, den 25. nov., med sin Politiske Komite sagde Lyndon LaRouche: »Jeg mener ikke, vi befinder os i en god tid. Vi er i en desorganiseret tid, en tid med nederlag. Vi er ikke særligt effektive lige nu. Vores organisation som helhed lykkes ikke, med hensyn til vores præstationer; dette må vi rette op på.«

LaRouche refererede herefter til et møde tirsdag aften, hvor han havde insisteret på, at Obama omgående må ydmyges og degraderes i en grad, hvor han ikke længere vil være i stand til at gennemtvinge de sidste, tilbageværende, korte skridt mod en atomkrig, og heller ikke vil være i stand til at forhindre, at han brat tvinges fra embedet. Dette er et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden – ikke uger ud i fremtiden, men lige nu, på Thanksgiving Day[1], og fredag morgen.

For alle, der stadig er i tvivl, så blev det offentligt indrømmet denne tirsdag morgen, at de fleste af jer ikke har denne tankegang, og derfor ikke præsterer denne adfærd.

Under sin haste-diskussion med aktivister i hele USA, (den såkaldte 'Fireside Chat') om aftenen den 25. kom det sidste spørgsmål fra en texaner, som sagde, at en rigsretssag mod Obama var udelukket, eftersom dette kræver to tredjedele af Senatet, og aldrig før er sket. Obama burde smides ud i et militærkup efter krav fra befolkningen, ligesom den egyptiske diktator Morsi, fortsatte spørgeren, men dette er ikke muligt, eftersom Obama har fyret alle de gode generaler. Hvordan kan vi få det amerikanske folk til at rejse sig en masse og kræve Obamas afsættelse, spurgte han?

LaRouche svarede, at der ikke er noget systemisk princip, der forhindrer dette. Folk må mobiliseres til at uddanne sig selv på den rette måde. De værdier, man har lært dem at tilpasse sig til, har fordærvet dem. Det er ikke kun et spørgsmål om at fjerne skidtet fra folks hoveder: de må bringes til at forstå de sygdomme, som de har inficeret deres egne hjerner med. Det vil virke.

Hvis man ønsker at kontrollere samfundet, korrumperer (fordærver) man samfundet; man inducerer folk til at tro på noget, der ikke er sandt; hvorimod sandfærdig viden ikke er alment praktiseret. Dette skyldes, at vore regeringssystemer så ofte er korrupte.

Man må få folk til at se på sig selv og sige, »Hvad gør jeg forkert?« De kan forstå dette, men de må begynde et studie af sig selv og gennemgå, hvad det er, de burde tænke på, med de rette ideer. Dette kan gøres, men den eneste måde, det kan gøres på, er ved, at folk inspicerer sig selv meget grundigt. At de genovervejer, hvad det er, de har vedtaget som deres mening. Under visse omstændigheder er dette sket med held. Det har vi nu igen brug for.

[1] I USA en overvejende sekulariseret helligdag den fjerde torsdag i november, der er blevet fejret lige siden de første europæere kom til Den nye Verden; oprindeligt en taksigelse for årets høst.

POLITISK ORIENTERING

den 26. november 2015:

Det er Obamas ansvar, at Tyrkiet skød et russisk fly ned over Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Leder, 26. november 2015:

Dump Obama, eller se en atomar udslettelseskrig i øjnene

Den britiske agent Barack Obama stod bag den tyrkiske nedskydning af det russiske Su-24 fly over syrisk luftrum tirsdag, den 24. november, og den russiske regering har gjort det klart, at det er fuldt ud klar over Obamas medskyldighed. I en telefonsamtale med den amerikanske udenrigsminister John Kerry onsdag påpegede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at, under bestemmelserne i forståelsesmemorandaet om dekonfliktion, som USA og Rusland for nyligt underskrev, tog USA ansvaret for alle de såkaldte koalitionspartneres handlinger. Mere præcist, så påpegede Lavrov, at angrebet på det russiske fly blev udført af et amerikansk fremstillet F-16, og der foreligger en bindende forståelse, der går ud på, at offensive operationer med anvendelse af amerikansk fremstillede fly skal cleares forud.

I det umiddelbare kølvand på nedskydningen af den russiske jet var det vigtigt for præsident Obama at telefonere til den tyrkiske præsident Erdogan for at forsikre ham om, at USA fuldt ud støttede hans »suveræne« handlinger. I sin afskyelige pressekonference sammen med den franske præsident Hollande tirsdag aften kastede Obama sig i sit storhedsvanvid ud i et angreb på Putin og Rusland og kaldte dem »afvigerne« og »tilbød« Rusland en sidste chance for at slutte sig til den amerikansk ledede »koalition«, der udfører den rigtige bekæmpelse af ISIS.

Obama gjorde det, han gør bedst – han løj, patologisk, på vegne af sine britiske herrer. I umindelige tider har den britiske krones strategi været den at fremprovokere krig mellem USA og Rusland og bære ved til bålet for en permanent befolkningskrig internt i den muslimske verden, mellem sunni

og shia, ved at anvende deres (briternes) saudiske juniorpartnere som hovedprovokatører. Nu er Tyrkiet, under det korrupte Erdogan-regime, blevet bragt ind i blandingen for at oppiske betingelserne for en verdenskrig. Obama har været hovedaktivet for denne britiske krigsstrategi, lige siden han tiltrådte embedet, og indledte sin første embedsperiode med et besøg hos Dronning Elizabeth og Prins Philip i London, tre måneder efter sin indsættelse.

Et voksende antal politiske analytikere har tilsluttet sig Lyndon LaRouches afsløring af Obamas medskyldighed i tirsdagens tyrkiske handlinger. John Helmer i Moskva, Justin Raimondo, Daniel McAdams fra Ron Paul Institute og Pepe Escobar har inden for de seneste 24 timer alle offentligt udtalt, at Erdogan aldrig ville have lanceret et angreb mod det russiske fly uden forudgående godkendelse fra Obama.

I respons til det tyrkiske angreb har præsident Putin annonceret flere omgående militære modforholdsregler, inklusive deployeringen af de mest avancerede S-400 luftforsvarssystemer til den russiske luftbase i den syriske provins Latakia, udstationeringen af et overflade-til-luft (SAM) missilskib ud for Syriens kyst, samt en opgradering af ledsagefly, der kan afværge angreb, til alle fremtidige russiske bombetogter imod ISIS og mål i Syrien. Den russiske regering har gjort det klart, at de har beviser, inkl. varmesporet fra det nedskudte Su-24-fly, på, at flyet aldrig var inde over tyrkisk luftrum. En unavngiven amerikansk regeringsperson sagde til Reuters og andre nyhedsbureauer, at det russiske fly blev skudt ned over syrisk luftrum efter en meget kort passage gennem tyrkisk luftrum, der ikke kunne have været mere end nogle få sekunder. Angrebet var planlagt på forhånd, med fuldt overlæg, og havde til hensigt at smadre klimaet efter angrebene i Paris, hvor en potentiel afgørelse af den fem år lange krig i Syrien og en koncentreret kampagne for at nedkæmpe ISIS og Nusra var ved at komme op at stå.

Putin vil svare tilbage med et flankangreb, på linje med sin

deployering af russiske styrker i Syrien, der fundamentalt ændrede konfliktens kurs, i september måned.

Skulle der herske nogen tvivl om, at dette er et globalt, britisk/Obama-ledet krigsfremstød mod Rusland, så se blot på Ukraine, hvor Sektor Højre har bombet elektricitetsledninger til Krim, og hvor Victoria Nulands (USA's viceudenrigsminister for eurasiske og europæiske anliggender, -red.) kæledægge, 'Jats' Jatsenjuk, netop har meddelt, at han har forbudt russiske fly enhver adgang til det ukrainske luftrum. Det svarer til en trussel om at nedskyde et russisk fly, hvornår det skal være.

Briternes største sårbarhed i dette fremstød for krig er Barack Obama. Han har begået forbrydelser imod menneskeheden, og så mange kriminelle handlinger, der berettiger til, at han stilles for en rigsret, at han udelukkende kun stadig er i embedet takket være fejheden og opportunismen hos de fleste af Kongressens medlemmer og det amerikanske folk, der tolererer hans eksistens, med deres eget liv som indsats.

Dokumentation:

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Godkendte USA på forhånd Tyrkiets handling?

25. november 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry kondolerede på USA's vegne over for den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov over telefon i dag, iflg. en erklæring udgivet af USA's Udenrigsministerium. Forud for telefonopringningen sagde Lavrov til reportere i Moskva, at Rusland ved, at USA altid af sine koalitions partnere i Syrien kræver, at brug af amerikanske kampfly koordineres med USA. Han påpegede således, iflg. TASS, den mulighed, at de tyrkiske

myndigheder havde diskuteret deres beslutning om at beordre deres krigsfly i luften til at nedskyde det russiske fly med USA.

»Nogle medlemmer af koalitionen, inklusive dem, der leverer deres kampfly til angreb mod Irak og Syrien, har betroet os, at de involverede fly var af amerikansk fabrikat, og amerikanerne kræver normalt en tilladelse fra USA til sådanne operationer«, sagde Lavrov. »Så vidt jeg forstår, blev vores fly skudt ned af et amerikansk fremstillet F-16-fly. Vi ved endnu ikke, om USA's krav gælder for Tyrkiet, og hvis det gør, ville jeg gerne vide, om Tyrkiet har spurgt USA om lov til at sende sine fly af sted på en kampmission og nedskyde et fly, selv om dette sandsynligvis er identificeret, over syrisk territorium.«

Lavrov mindede Kerry om, at, under bestemmelserne i Forståelsesmemorandaet (MOU) om dekonfliktion tager USA direkte ansvaret for de såkaldte koalitionspartners handlinger, og det omfatter Tyrkiet. Lavrov bemærkede ligeledes, at Tyrkiet og Rusland, uafhængigt af MOU'et, etablerede en 'hot line' telefonforbindelse, men at der ikke var nogen indsats fra nogen tyrkisk regeringsperson for at bruge denne linje til at afværge nedskydningen.

Lavrov talte også med sin tyrkiske modpart, Ahmet Cavusoglu, tidligere på dagen. Lavrov sagde, at Rusland ikke har nogen planer om at gå i krig med Tyrkiet, men at de planlagte russiske, diplomatiske besøg til Tyrkiet, og vice versa, heller ikke vil blive gennemført. Lavrov sagde, at hans tyrkiske modpart gav udtryk for beklagelse over Sukhoi-24M-hændelsen, men forsøgte samtidig at fremlægge undskyldninger for de handlinger, som det tyrkiske luftvåben begik.

»Hvad bør Tyrkiet gøre for at normalisere situationen?«, spurgte Lavrov. »Vi må nødvendigvis drage den konklusion, at angreb som det i går til syvende og sidst er absolut uacceptabelt. Jeg har hørt kondolencer fra [den tyrkiske

udenrigs]minister Cavusoglu, men alle de andre erklæringer havde til hensigt at retfærdiggøre den tyrkiske holdning.«

Lavrov bemærkede også, at angrebet på Ruslands Su-24M-fly ligner en planlagt provokation. »Vi betvivler alvorligt, at det var uagtsomt; det ligner en planlagt provokation«, sagde Lavrov og tilføjede, at nogle russiske partnere kalder nedskydningen for »et åbenlyst bagholdsangreb«.

»Ville Tyrkiet handle uden USA's tilladelse?« spørger politiske kommentatorer McAdams og Escobar; Andre advarer om atomkrig

25. november 2015 – »Et spørgsmål lyder, ville [den tyrkiske præsident] Erdogan gøre dette uden USA's tilladelse, uden USA's støtte?«, sagde Daniel McAdams, adm. dir. for Ron Paul Instituttet for Fred og Fremgang i et interview i dag med Sputnik International. McAdams, en mangeårig støtte til Ron Paul i Kongressen, anklagede Tyrkiet for kriminel aktivitet med at hjælpe ISIS: »Dette er meget alvorligt«, sagde han, » ... Tyrkiet har gjort det muligt for sig selv at blive til et super-arnested for ISIS og andre jihadister, der kan bevæge sig frem og tilbage fra Syrien til Tyrkiet ... hvis man vil have kriminel aktivitet, er Tyrkiet mindst en medskyldig i forbrydelsen.«

McAdams inkluderede Obama i forbrydelsen: »Netop i denne uge overvejede USA at invitere al-Qaedas affilierede Ahrar ash-Sham til også at deltage i drøftelserne [om Syrien]. Så, 14 år efter, at al-Qaeda angreb USA den 11. september, taler USA om at bringe en organisation, der er tilknyttet al-Qaeda, ind, som en moderat opposition til Syrien.«

Obamas rolle rejses også af Pepe Escobar: »Lad os gå lige ind

til benet. Den idé, at Tyrkiets nedskydning af et russisk Su-24-fly af et 'made-in-USA' F-16 blev gennemført uden enten grønt lys eller i det mindste en på forhånd arrangeret 'støtte' fra Washington«, er næsten umuligt at tro på. Dernæst fremlægger Escobar en synopsis over Tyrkiets beskidte rolle under 'Sultan Erdogan' med at hjælpe ISIS og smugling af olie, stjålet af ISIS, fra Syrien og Irak. Han dokumenterer også, at »Bilal Erdogan, sultanens søn, er en betydelig spekulant« inden for denne handel, og som Putin, bemærker han, afslørede under G20-topmødet i Antalya, Tyrkiet, i sidste uge.

Der er også alvorlige advarsler om faren for en atomkrig. Den republikanske præsidentkandidat Rand Paul sagde i går, iflg. *The Hill*: »Nedskydningen af et russisk kampfly illustrerer præcist, hvorfor vi må have en åben linje« til Rusland. Han knuste også andre kandidaters krav om en flyveforbudszone og sagde, »nedskydning af de andre landes kampfly vil blive resultatet, og en krig mellem atomare stormagter en mulighed«. Redaktøren af antiwar.com, Justin Raimondo, siger, at »amerikanerne vil have en ny Cubansk missilkrise ... Er I parate til Tredje Verdenskrig?«

**Leder, 25. november 2015:
Obama har organiseret en
krigshandling**

– Ekstraordinær diskussion med Lyndon Larouche torsdag

– Ekstraordinær live diskussion med Tom Gillesberg torsdag aften – Vær med

Lyndon LaRouche responderede i dag til den tyrkiske nedskydning af et russisk kampfly ved at erklære, at »Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

Kvalificerede amerikanske personer har, i det umiddelbare kølvand af Tyrkiets handling, understreget, at Tyrkiets præsident Erdogan aldrig ville have udført denne aktion, hvis han ikke på forhånd vidste, at han havde stiltiende støtte fra Obama. De samme kilder observerede, at Obama i weekenden var rasende over, at den franske regering, under et enormt folkeligt pres, har taget skridt til en reel alliance med Rusland for at knuse ISIS. I skarp kontrast til denne fornuftige, franske respons til angrebene i Paris den 13. november har Obama gentaget sine krav om, at afsættelsen af den syriske præsident Bashar al-Assad må finde sted omgående, og må gå forud for aktionerne imod Islamisk Stat.

LaRouche krævede Obamas omgående fjernelse fra embedet. »Der kan ikke være nogen undskyldninger for Obama, hvis menneskeheden skal overleve. Vejen bort fra Tredje Verdenskrig er, at retskafne amerikanere fordømmer præsidenten ved enhver given lejlighed.«

Gå ind på <https://larouchepac.com/> og hør **Lyndon LaRouche i en ekstraordinær diskussion, fremkaldt af denne**

nødssituation, med aktivister i hele USA

onsdag, kl. 21 Eastern time (kl. 03.00 torsdag dansk tid)

OBS! Benyt chancen for at diskutere live med Tom Gillesberg torsdag aften, se opslag om konferencelinje her på hjemmesiden

Leder, 23. november 2015: Det er det Britiske Imperium, tåbe!

Med Bruxelles i højeste alarmberedskab på anden dag i forventning om endnu et større terrorangreb fra Islamisk Stat på samme skala som massakren i Paris den 13. november, er der stigende opmærksomhed omkring den kendsgerning, at omdrejningspunktet for jihadistisk terrorisme i realiteten findes i hjertet af Europa. Bruxelles, hovedstad for både NATO og Den europæiske Union, har nu fået kaldenavnet Brusselstan, ligesom London længe er blevet refereret til som Londonistan på grund af den kendsgerning, at bogstavelig talt enhver jihadistisk, narko- og separatistterrororganisation har fået husly, beskyttelse og finansiering af det britiske monarki. For nylig frafaldt den britiske regering alle anklager imod en angiveligt jihadistisk våbensmugler, fordi hans forsvarsadvokat påpegede, at de samme grupper, som han stod

anklaget for at bevæbne, blev åbenlyst støttet af det britiske efterretningsvæsen MI6.

Dette er en gammel historie. London har været centrum for global terrorisme i årtier. Executive Intelligence Review var ophavsmand til et dossier, som blev overgivet USA's Udenrigsministerium i 2000, og som krævede, at Storbritannien blev sat på listen over stater, der sponsorerede terrorisme. Dossieret byggede udelukkende på bevismateriale, der var fremkommet gennem regeringer i hele verden, inklusive Rusland, Egypten, Indien, Pakistan, Colombia og Peru, og som på afgørende vis viste, at den britiske krone husede verdens værste terrorister, som en del af imperiesystemet. De største britiske banker, med HSBC (tidligere HonKong og Shanghai Bankselskab, berygtet for opiumskrigen) i spidsen, er verdens mest berygtede hvidvaskningsinstitutioner for narkopenge, som det for nylig er blevet dokumenteret af USA's Senat.

Det er ligeledes det britiske kongehus, der har udsendt Ridderkommandør John Schnellhuber til at kapre Paven og Vatikanet for ideen om en radikal befolkningsreduktion, baseret på den videnskabelige svindel med menneskeskabt, global opvarmning.

Alle de grusomheder, som præsident Obama har begået – fra hans massedronedrab i Afghanistan, Pakistan, Yemen og Somalia, til hans voldelige afsættelse og koldblodige mord på Gaddafi i Libyen, der skabte en zone af kaos, terror og utilstrækkelige stater i store dele af Nordafrika og Mellemøsten, og til decimeringen af livsvilkårene for det store flertal af amerikanere – kan anbringes på det britiske kongehus' dørtærskel. Obama er intet andet end en britisk agent, der blev udvalgt af briterne til at blive installeret som præsident for USA, på vegne af Kronen og City of London.

Efter grusomhederne i Paris er det i stigende grad ved at blive åbenlyst gennemskueligt for et voksende antal tænkende mennesker, at Islamisk Stat er en skabelse af Obama og

briterne. Al-Qaeda blev skabt og næret af briterne, USA og Saudi Arabien i 1980'erne, som kollektivt samlede et slæng af terrorister fra fængsler i hele den arabiske og islamiske verden, for at drive sovjetrusserne ud af Afghanistan. I 1985 sluttede Prins Bandar bin Sultan, bogstavelig talt et medlem af Bush-familien, sig til den britiske premierminister Margaret Thatcher for at lancere Al-Yamamah-byttehandelen (våben for olie), under hvilken en 100 milliarder dollar stor, hemmelig fond blev etableret for i hemmelighed at bevæbne al-Qaeda og andre terrororganisationer. I 2001 deployerede Bandar nogle af disse Al Yamamah-midler til at finansiere 11. september-flykaprernes angreb på World Trade Tårnene og angribe Pentagon.

Hvis man vil forstå, hvorfor den britiske agent Barack Obama har nægtet at ophæve hemmeligstemplingen af de 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, må man begynde fra toppen, med denne redegørelse for, hvordan briterne og Obama skabte al-Qaeda og, senere, Islamisk Stat. Tidligere chef for USA's Forsvarets Efterretningstjeneste, general Michael Flynn, har åbenlyst rapporteret om, at præsident Obama bevæbnede de syriske oprørere fra Benghazi og fortsatte med at gøre det, fordi det var regeringens politik. DIA-dokumenter fra sommeren og efteråret 2012 forklarer i detaljer de fælles britisk-amerikanske operationer fra Benghazi til smuglerhavne i de områder i Syrien, der kontrolleredes af oprørerne.

Lyndon LaRouche sagde ligefremt til medarbejdere søndag den 22. november, at man må udrydde det britiske monarki, eller også vil der ikke være nogen løsning på krigen i Syrien eller andre globale brændpunkter. Med mindre Det britiske Imperium fjernes, står vi over for en global krig imod Rusland og Kina, der vil føre til udslettelsen af store dele af menneskeheden. Barack Obama er en britisk agent, der blev selekteret til at blive USA's præsident af briterne. Vi må sænke Det britiske Imperium og alt, hvad det repræsenterer, eller også vil vi stå

over for en optrapning af rædselsforestillinger over hele planeten.